

พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นฤดี สมินทร์ปรีชา

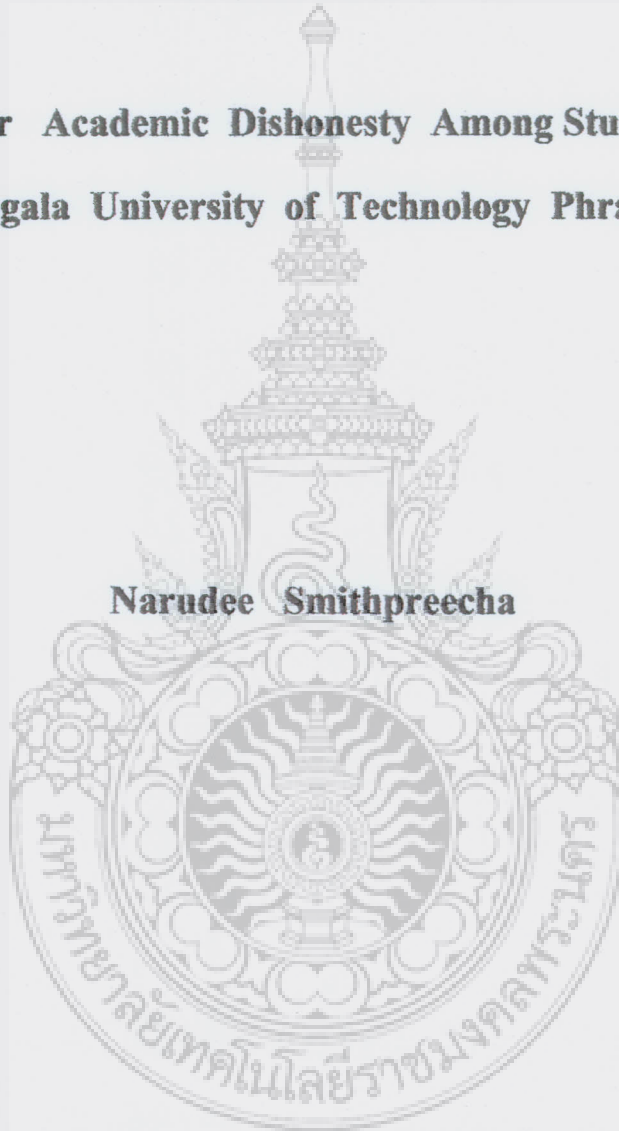

งานวิจัยได้รับงบประมาณเงินรายได้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

**Behavior Academic Dishonesty Among Students in
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon**

Narudee Smithpreecha

This Research in Funded by Faculty of Science and Technology

Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Year 2010

ชื่อเรื่อง : พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชวมงคลพระนคร
 ผู้วิจัย : นฤดี สมิทธิ์ปรีชา
 ปีที่ทำวิจัย : พ.ศ. 2552 – พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลพระนครจำแนกตามตัวแปรเพศ คณะที่ศึกษาอยู่ และผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลพระนคร โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลพระนครทั้ง 9 คณะ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ประมาณร้อยละ 56.96 ส่วนนักศึกษาที่รายงานว่าตนเคยกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นการลอกแบบฝึกหัด รองลงไปเป็นการทุจริตในการสอบ และไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตามคณะที่ศึกษาและจำแนกตามผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม พบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามด้านพบว่า ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และด้านการทุจริตในการสอบ มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการลอกแบบฝึกหัดมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลพระนคร

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับงบประมาณเงินรายได้ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และสำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือและสนับสนุนจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณอาจารย์สุรพร กิตติสารวัฒน์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคณาบดีทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ในสาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ ที่ได้ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจ

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้การส่งเสริม สนับสนุน ให้กำลังใจในการศึกษาครั้งนี้ รวมทั้งท่านอื่นๆ ที่มีได้เอ่ยนามในที่นี้ ที่มีส่วนช่วยให้กำลังใจ และความช่วยเหลือ ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จไปด้วยดี

นฤดี สมิต์ปรีชา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(2)
สารบัญ.....	(3)
สารบัญตาราง.....	(5)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
กรอบความคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	8
ความซื่อสัตย์.....	13
รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	29
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการวิจัย.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก	68
ภาคผนวก ข	76
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	80

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษาอยู่ และผลการศึกษา เฉลี่ยสะสม.....	34
2	ร้อยละของนักศึกษาที่กระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแต่ละประเภท	36
3	ร้อยละของนักศึกษาที่ตั้งใจจะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ.....	37
4	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ ตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของ บุคคล และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ โดยภาพรวม.....	39
5	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรสถานการณ์	40
6	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล.....	41
7	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านเจตคติต่อ พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ.....	42
8	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านการรับรู้ ความสามารถควบคุมพฤติกรรม	43
9	ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ความตั้งใจ กระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	44
10	พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ	45
11	พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา	46
12	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคย กระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา	47
13	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดย จำแนกตามคณะที่ศึกษา	48
14	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน เป็น รายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
15	<p>แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการทุจริตในการสอบ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา.....</p>	51
16	<p>พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม</p>	53
17	<p>แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม</p>	54
18	<p>แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม</p>	55
19	<p>แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม</p>	56
20	<p>แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการทุจริตในการสอบ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม</p>	57
21	<p>ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.....</p>	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่มีความเข้มแข็งด้านวิชาการตามมาตรฐานการศึกษาสากล เป็นที่พึ่งของสังคมทั้งในและต่างประเทศที่สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการในเชิงวิชาการและเชิงธุรกิจสัมพันธ์ผู้ระดับนานาชาติ และผลิตบัณฑิตที่มีเอกลักษณ์ และมีศักยภาพในการสร้างงานอาชีพที่สามารถแข่งขันได้ และมุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรและองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และบทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือการสร้างบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่เกื้อหนุนและส่งเสริมการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับสังคม เป็นบัณฑิตที่มีทักษะและความสามารถด้านวิชาการสูงและต้องเป็นผู้มีมาตรฐานสูงด้านคุณธรรม มีความซื่อสัตย์ มีจรรยาบรรณ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

ความซื่อสัตย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของความเป็นสถาบันการศึกษา อาจารย์ต้องซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อนักศึกษา ต่อผู้อื่น และต่อผลงานวิจัย ส่วนนักศึกษาต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อการเรียนและการสอบ ความซื่อสัตย์นำมาซึ่งความเชื่อถือไว้วางใจของสมาชิกในชุมชนวิชาการ สังคมไว้วางใจสถาบันการศึกษาว่าจะทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมและความรู้ การกระทำความผิดทางวิชาการหรือการทุจริตในการเรียนและการสอบของนักศึกษา มีความสัมพันธ์โดยตรงกับคุณธรรมของบัณฑิต จึงเป็นเรื่องที่สถาบันการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ งานวิจัยของต่างประเทศหลายเรื่องที่แสดงให้เห็นว่านักศึกษา ที่ไม่เคารพเรื่องความซื่อสัตย์ทางวิชาการหรือคุณธรรมทางวิชาการในมหาวิทยาลัยมีแนวโน้มที่จะไม่เคารพคุณธรรมทางวิชาชีพในอนาคต อย่างเช่น โนนิสและสวิตท์ (Nonis & Swift, 2001) พบว่าจำนวนครั้งของการทุจริตในระหว่างเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษากับจำนวนครั้งของการทุจริตในที่ทำงานมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ไม่ใช่สถานการณ์เฉพาะที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย การทุจริตในมหาวิทยาลัยอาจนำไปสู่การทุจริตในสังคม ดังนั้นการรักษาคุณธรรมทางวิชาการในสถาบันการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่ามหาวิทยาลัยเป็นสถานที่ซึ่งความรู้และ

คุณธรรม สามารถพัฒนาได้อย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดทั้งต่อตัวนักศึกษา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม

พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษาส่งผลโดยตรงต่อความเป็นธรรมในการเรียนการสอนและการประเมินผลการศึกษา ทำให้นักศึกษาที่มีความซื่อสัตย์ไม่ได้รับความเป็นธรรม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบเนื่องจากนักศึกษบางคนเกรงว่าจะทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ เป็นผลทำให้พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์คิดตัว ดังนั้นประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการพิจารณาในเบื้องต้นคือ การศึกษาลักษณะของพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำ รวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษาให้ถูกต้องและเป็นแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษาที่แตกต่างกันโดยจำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกัน โดยจำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
2. ตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

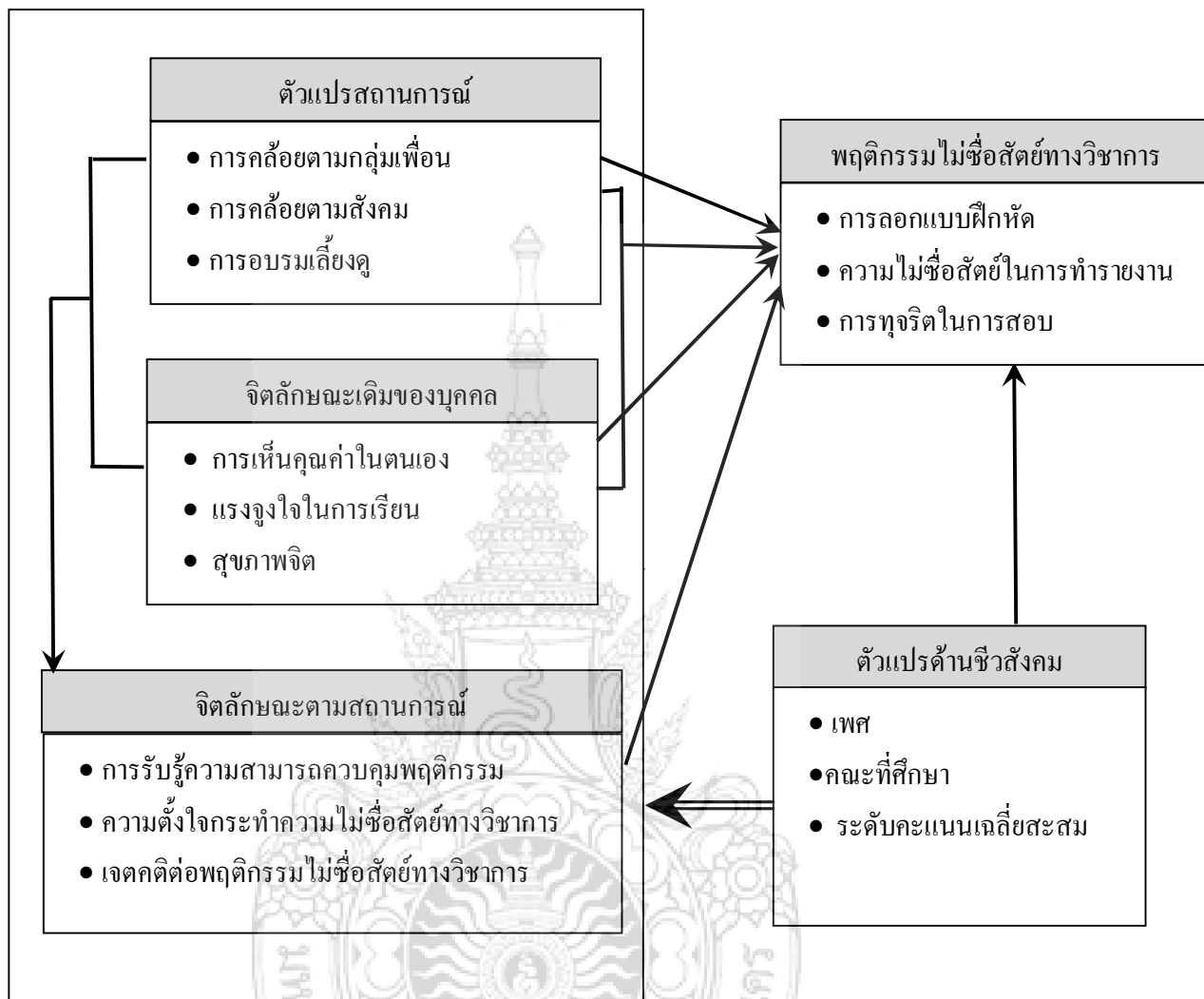
กรอบแนวความคิดในการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้แนวคิดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม(Interactionism model) (Magnusson & Endler, 1997: 18–21) เป็นกรอบในการศึกษาและอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ โดยการพิจารณา ร่วมกันทั้ง สาเหตุภายนอก ได้แก่ ตัวแปรสถานการณ์ และสาเหตุภายใน ได้แก่ ตัวแปรจิตลักษณะ เดิมของบุคคล และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ เพื่อใช้เป็นตัวแปรจำแนกพฤติกรรมความ ไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา โดยตัวแปรสถานการณ์ประกอบด้วย การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน การคล้อยตามสังคม และการอบรมเลี้ยงดู ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ได้แก่ การเห็นคุณค่า ในตนเอง แรงจูงใจในการเรียน และสุขภาพจิต ส่วนตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ การ รับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรม ความตั้งใจกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และเจตคติต่อ พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาผลของความแตกต่างของตัวแปรด้าน ชีวิตสังคมของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มตัวแปรดังกล่าวด้วย

ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย 2 กลุ่ม ซึ่งแสดงเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือตัวแปรตัวแปรด้านชีวิตสังคม ตัวแปร สถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล และจิตลักษณะตามสถานการณ์
2. ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ได้แก่ การ ลอกแบบฝึกหัด ความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และการทุจริตในการสอบ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาด้านความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการต่อไป

2. ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและหาแนวทางป้องกันความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 9 คณะ ได้แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะศิลปศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 9 คณะ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามคณะที่นักศึกษาสังกัด และใช้เกณฑ์กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ(Yamane,1967) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 562 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา การวิจัยครั้งนี้มุ่งประเมินแต่ละด้านดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือตัวแปรตัวแปรด้านชีวสังคม ตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล และจิตลักษณะตามสถานการณ์

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ได้แก่ การลอกแบบฝึกหัด ความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และการทุจริตในการสอบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ (Academic Dishonesty) หมายถึง การกระทำ พฤติกรรมใดๆ ของนักศึกษาที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับด้านวิชาการ ทั้งในด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความตั้งใจ หรือการแสดงออกใดๆ ที่ทำให้ตนเองได้รับผลประโยชน์ หรือให้ประโยชน์ แก่ผู้อื่นทางด้านวิชาการ โดยแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1 การลอกแบบฝึกหัด หมายถึง การทำแบบฝึกหัดโดยใช้วิธีการเลียนแบบจาก แบบฝึกหัดของเพื่อน โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต หรืออนุญาตให้เพื่อนเลียนแบบจาก แบบฝึกหัดของตนเอง

1.2 ความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน หมายถึง การลอกแบบรายงานของเพื่อน โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต การให้เพื่อนลอกแบบงานของตนเอง นำรายงานของเพื่อน ไปเป็นของตนเอง การจ้างเพื่อนทำรายงานหรือรับจ้างเพื่อนทำรายงาน

1.3 การทุจริตในการสอบ หมายถึง การนำบันทึกข้อความที่ไม่ได้รับอนุญาตมาใช้ ในการสอบ กานลอกแบบคำตอบจากคนอื่นหรือให้คนอื่นลอกแบบคำตอบระหว่างสอบ การส่ง สัญญาณหรือใช้วิธีการใดๆ ต่อกันเพื่อให้ได้คำตอบระหว่างการสอบ

2. การคัดลอกตามกลุ่มเพื่อน หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงผลักดันของเพื่อน หรือได้รับอิทธิพลแบบอย่างมาจากเพื่อนและมีความสำคัญต่อตัวนักศึกษา ซึ่งแรงผลักดันหรือ แบบอย่างมีอิทธิพลต่อนักศึกษาในการที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์

3. การคัดลอกตามสังคม หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับแรงผลักดันของสังคมจาก บุคคลต่างๆ หรือได้รับอิทธิพลแบบอย่างมาจากปัจจัยทางสังคม

4. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง บทบาทของผู้ปกครองด้านการอบรมเลี้ยงดูประกอบด้วย การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และการอบรมเลี้ยงดูแบบ ใช้เหตุผล

5. การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การรับรู้ถึงลักษณะ ของตนเอง โดยประเมินจาก ตนเองและข้อมูลจากคนรอบข้าง แล้วเกิดการยอมรับ เห็นความสำคัญ และความภาคภูมิใจใน ความสามารถและความสำคัญของตน

6. แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง ความต้องการ และความพึงพอใจของนักศึกษาที่จะ แสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนร่วมกับปัจจัยภายใน ซึ่งเป็นแรงกระตุ้น โดยไม่ต้องอาศัย กฎเกณฑ์ภายนอกเป็นข้อบังคับ

7. สุขภาพจิต หมายถึง สภาพทางอารมณ์ที่เกี่ยวข้อง กับความรู้สึกเป็นปกติ และความ ผิดปกติที่ไม่รุนแรง ความสามารถในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม กับเหตุการณ์ ความสามารถในการเผชิญปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ได้ ตลอดจนมีความสุข ความ พื่อใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

8. การรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรม หมายถึง ความเข้าใจของนักศึกษาต่อปัจจัยที่ทำให้เกิดการกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต จาก การสังเกตประสบการณ์ของคนอื่นหรือเพื่อน จากการบอกเล่าซึ่งเป็นการรับรู้ถึงปัจจัยต่างๆ ที่อาจมี ประโยชน์หรือขัดขวางในการแสดงความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

9. ความตั้งใจกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ หมายถึง ความตั้งใจหรือเจตนาที่มี แนวโน้มจะปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการที่ไม่ถูกต้องแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือตั้งใจลอกแบบการบ้าน ตั้งใจโกงรายงาน และตั้งใจโกงการสอบ

10. เจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของ นักศึกษาต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้องทางวิชาการทั้งทางบวก

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดหัวข้อที่จะนำเสนอไว้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
 - 1.1. ความหมายพฤติกรรม
 - 1.2. ประเภทพฤติกรรม
 - 1.3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
 - 1.4. สาเหตุของการเกิดพฤติกรรม
2. ความซื่อสัตย์
3. รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม
 - 3.1 แนวทางการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมของบุคคล
 - 3.2 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม : รมความคิดใหญ่ของกรอบการวิจัย
 - 3.3 สมมติฐานและสถิติที่ควรใช้ในการทำวิจัยด้วยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในปัจจุบันกลายเป็นศาสตร์สาขาหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า พฤติกรรมศาสตร์(Behavioral Science) โดยอาศัยวิชาการทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เช่น สังคมวิทยา จิตวิทยา ประสาทวิทยา มาศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเพื่อให้เข้าใจการกระทำของมนุษย์มากขึ้น

ความหมายพฤติกรรม

พฤติกรรม เป็นกระบวนการของการปรับเปลี่ยนการกระทำของตัวเอง ให้ไปสู่ภาวะที่ดีกว่า และเป็นที่ต้องการมากกว่า แต่กระบวนการดังกล่าวไม่ใช่เรื่องง่าย ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมมนุษย์นั้น ซับซ้อน มีองค์ประกอบและปัจจัยเกี่ยวเนื่องจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นที่ผู้ศึกษาจะต้องทำ

ความรู้จักสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อที่จะได้จัดการให้มีอิทธิพลเชิงบวกหรือหลีกเลี่ยง หากมีอิทธิพลเชิงลบ ต่อการพัฒนาตนเอง การศึกษาปัจจัยพื้นฐานของพฤติกรรม จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในจิตใจและภายนอก อาจทำไปโดยรู้ตัว ไม่รู้ตัว อาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ ผู้อื่นอาจสังเกตการกระทำนั้นได้และสามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้ (ราชบัณฑิตยสถาน 2525: 573; วิถี แจ่มกระทีก 2541: 14)

พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาและกิจกรรมทุกชนิดที่มนุษย์แสดงออก ทางรูปธรรมนามธรรม ตลอดเวลา สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัส วาจา และการกระทำ สามารถแบ่งพฤติกรรมออกได้เป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่งเป็นการกระทำที่สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสหรืออาจใช้เครื่องมือช่วย และพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตได้ (สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2529: 9-11; เฉลิมพล ต้นสกุล 2541: 2)

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่สังเกตได้ เช่น การพูด การเดิน การเดินของหัวใจ การรับรู้ การคิด การจำ และการรู้สึก การกระทำที่สังเกตไม่ได้ เช่น ผู้กระทำรู้ตัว ไม่รู้ตัว หรือเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งกระตุ้นภายในและภายนอก (โยชิน สันสนยุทธ 2533: 3; สุชาดา มะโนทัย: 2539; อัครฤทธิ์ หอมประเสริฐ 2543: 10)

โกลเดนสัน (Goldenson, 1984 : 90) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมไว้ว่า เป็นการกระทำหรือตอบสนองการกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆที่เป็นไปอย่างมีจุดหมาย สังเกตเห็นได้ หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว

ซิมบาร์โด (Zimbardo) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง ผลที่เกิดจากการแสดงปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่างๆ พฤติกรรมหรือการกระทำของมนุษย์เมื่อเกิดขึ้นจะสังเกตเห็นได้ชัดเจน เช่น การกระทำทางกาย ได้แก่ การเดิน ยืน นอน และการกิน การกระทำทางวาจา ได้แก่ การพูด การสนทนา

พฤติกรรมมนุษย์ (Human Behavior) หมายถึง การกระทำของมนุษย์ทั้งด้านกายกรรม วจกรรม และมนกรรม โดยรู้สำนึกหรือไม่รู้สำนึก ทั้งที่สังเกตได้และไม่อาจสังเกตได้ พฤติกรรมมนุษย์จำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะ 3 คือ

1. พฤติกรรมที่ไม่สามารถควบคุมได้เรียกว่า เป็นปฏิกิริยาสะท้อน เช่น การสะดุ้งเมื่อถูกเข็มแทง การกระพริบตา เมื่อมีสิ่งมากระทบกับสายตา

2. พฤติกรรมที่สามารถควบคุมและจัดระเบียบได้เนื่องจากมนุษย์มีสติ

จากความหมายของพฤติกรรมที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมหมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกของจิตใจทั้งภายในและภายนอก เป็นการกระทำเพื่อสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งบุคคลอื่นสังเกต และใช้เครื่องมือทดสอบได้

ประเภทพฤติกรรม

นักจิตวิทยาส่วนใหญ่เชื่อว่า อารมณ์มีอิทธิพลหรือพลังมากกว่าสติปัญญา ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนยังมีความโลภ ความโกรธ ความหลง ทำให้พฤติกรรมส่วนใหญ่เป็นไปตามความรู้สึกและอารมณ์เป็นพื้นฐาน นักจิตวิทยาได้แบ่งพฤติกรรมมนุษย์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. พฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดขึ้น โดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน ได้แก่ ปฏิกิริยาสะท้อนกลับ (Reflect Action) เช่นการกระพริบตาและสัญชาตญาณ (Instinct) เช่นความกลัว การเอาตัวรอด เป็นต้น

2. พฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดจากการที่บุคคลติดต่อสังสรรค์และมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม

พฤติกรรมที่สามารถควบคุมและจัดระเบียบได้ และพฤติกรรมที่เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถนำมาเป็นกรอบในการศึกษาพฤติกรรมการรักษาจิตใจได้ เนื่องจากนักจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ ส่วนใหญ่จะประพฤติปฏิบัติตามแบบแผนของกฎระเบียบหรือวิธีการที่มีอยู่ในสังคม รวมทั้งวัฒนธรรมที่มีอยู่ในสังคมนั้น ๆ ซึ่งมนุษย์ย่อมเข้าใจในสถานภาพและบทบาทตามที่กลุ่มสังคมคาดหวัง ศึกษาก็อยู่ในเป้าหมายเดียวกัน นอกจากนี้พฤติกรรมมนุษย์ยังแบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ประกอบด้วย

ก. พฤติกรรมที่ไม่ต้องอาศัยเครื่องมือในการสังเกต เช่น การเคลื่อนไหวของแขน ขา เป็นต้น เรียกว่า พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior)

ข. พฤติกรรมที่ต้องอาศัยเครื่องมือในการสังเกต เช่น การทำงานของคลื่นสมอง จะต้องใช้เครื่องมือวัด เรียกว่า พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior)

2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ประกอบด้วย

ก. พฤติกรรมที่เป็นความรู้สึกจากการสัมผัส (Sensitive) เช่น การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรู้รส การสัมผัส และการมีความสุขใจ

ข. พฤติกรรมที่เป็นการเข้าใจหรือตีความ (Interpreting) เช่น เมื่อเรามองตาเพื่อนก็เข้าใจเพื่อนได้

ค. พฤติกรรมที่เป็นความจำ (Remembering) เช่น เมื่อเรารับโทรศัพท์ครั้งแรก เราอาจจำเสียงคนโทรเข้ามาได้

ง. พฤติกรรมที่เป็นความคิด (Thinking) เช่น การคิดสร้างสรรค์ หรือการคิดเพื่อหาเหตุผล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

นักสังคมวิทยา เชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมหรือสภาวะภายนอก ทั้งปวง (Eternal Conditions) ที่อยู่รอบตัวของมนุษย์ ซึ่งเป็นปัจจัยเอื้อทั้งสิ่งที่มีรูปร่างและไม่มีรูปร่าง ตลอดจนพลังงานต่าง ๆ ที่จับต้อง รวมทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ อากาศ แสงแดด ความร้อน ความเย็น แร่ธาตุ กระแสไฟฟ้า เครื่องมือสื่อสาร เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลเหนี่ยวนำมนุษย์ทั้งในแง่ที่อำนวยความสะดวกและผลร้าย โดยที่มนุษย์ไม่มีทางเลือกหนี อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่จะหาทางต่อสู้และเอาชนะทำให้เกิดวัฒนธรรม รูปแบบต่าง ๆ ขึ้น เช่น การคิดประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ การเพาะปลูก การสร้างถนนหนทาง การสร้างเครื่องมือสื่อสาร รวมทั้งการสร้างวัฒนธรรม ประเพณี สถาบันทาง เป็นต้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์แบ่งเป็น 4 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยทางชีวะ ร่างกายและจิตใจของมนุษย์นั้น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ทำให้มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรม แบ่งเป็น 3 ระบบคือ ระบบประสาท (Nervous System) ระบบกล้ามเนื้อ (Muscle System) ระบบต่อม (Gland System)

2. ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อมในถิ่นที่อยู่

3. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน กลุ่มอาชีพ สื่อมวลชน สถาบันศาสนา และหน่วยสังคมอื่นๆ เช่น องค์กรปกครองท้องถิ่น กลุ่มแม่บ้าน เป็นต้น

4. ปัจจัยทางจิตวิทยาและจริยธรรม จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

4.1 กลุ่มที่คิดว่ามนุษย์เลวมาตั้งแต่เกิดคือ ชุนอ้อ (Hsun-tzu) นักจิตวิทยาชาวจีน มีแนวคิดที่ว่า มนุษย์เลวมาแต่กำเนิด ถ้าปล่อยให้อยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติมนุษย์จะมีพฤติกรรมเลว เช่น เดิม ฉะนั้นจะต้องควบคุมและจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม

4.2 กลุ่มที่คิดว่ามนุษย์ดีมาตั้งแต่เกิดคือ เกซเซล (Gessel) มีแนวคิดที่ว่า มนุษย์เกิดมาดี ถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีก็จะได้ดียิ่งขึ้น ถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ก็ยังปรับตัวได้

4.3 กลุ่มที่คิดว่ามนุษย์ไม่ดีไม่เลวคือ จอห์นลอค (John Lock) มีแนวคิดที่ว่า มนุษย์เกิดมาจิตใจว่างเปล่า เหมือนแผ่นกระดาษหรือผ้าขาว ถ้ามนุษย์อยู่ในสิ่งแวดล้อมดี มนุษย์จะเป็นคนดี ในทางตรงข้าม ถ้ามนุษย์อยู่ในสิ่งแวดล้อมไม่ดี อาจจะเป็นคนเลวได้

4.4 กลุ่มที่คิดว่าพฤติกรรมมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้คือ วัตสัน (Watson) มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ และฝึกฝนจากสิ่งแวดล้อม เช่น พฤติกรรมการหายใจ มีสาเหตุจากการที่ร่างกายต้องการออกซิเจน และการดูนม มีสาเหตุจากการที่ร่างกายต้องการอาหาร เป็นต้น **สาเหตุของการเกิดพฤติกรรม**

นักจิตวิทยาสังคม มองสังคมมนุษย์ทั่วไปประกอบขึ้นด้วยตัวบุคคล ในการวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ว่ามีสาเหตุของการเกิดพฤติกรรม หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจากปัจจัยอะไรบ้างนั้น กรีนและคณะ (Green, et al.) ได้แบ่งแนวคิดในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายในตัวบุคคล (Intra Individual Causal Assumption) กลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่า สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจากองค์ประกอบภายในบุคคล ได้แก่ ความรู้ เจตคติ ความเชื่อ ค่านิยม แรงจูงใจ หรือความตั้งใจใฝ่พฤติกรรม เป็นต้น

กลุ่มที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกบุคคล (Extra Individual Causal Assumption) กลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่าสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมมาจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมและระบบโครงสร้างทางสังคม เช่น ระบบการเมือง การเศรษฐกิจ การศึกษา การศาสนา องค์ประกอบด้านประชากร และลักษณะทางภูมิศาสตร์ เป็นต้น

กลุ่มที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยหลายปัจจัย (Multiple Causal Assumption) กลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุจากทั้งปัจจัยภายในบุคคล และปัจจัยภายนอกบุคคลแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) ของผู้รับสารอันอาจมีผลกระทบต่อสังคมต่อไปจากการรับสารนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงทั้งสามประเภนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่อง กล่าวคือเมื่อผู้รับสารได้รับสารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้นก็จะไปมีผลทำให้เกิดทักษะ และขั้นสุดท้าย คือการก่อให้เกิดการกระทำ ทฤษฎีนี้อธิบายการสื่อสาร หรือสื่อมวลชนว่าเป็นตัวแปรต้นที่สามารถเป็นตัวนำ การพัฒนาเข้าไปสู่ชุมชนได้ ด้วยการอาศัย KAP เป็นตัวแปรตามในการวัดความสำเร็จของการสื่อสาร เพื่อการพัฒนา การพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญด้านต่าง ๆ 6 ประการ คือ

1. การเรียนรู้ (Learning)

2. ค่านิยม (Value)
3. บรรทัดฐานของสังคม (Norms)
4. ทัศนคติ (Attitude)
5. ความเชื่อ (Belief)
6. การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Intersection)

สรุปได้ว่า ในการวิเคราะห์พฤติกรรมมนุษย์ว่ามีสาเหตุของการเกิดพฤติกรรม หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมาจากปัจจัยอะไรบ้างนั้น แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยหลายปัจจัย (Multiple Causal Assumption) แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุจากทั้งปัจจัยภายในบุคคล และปัจจัยภายนอกบุคคล เช่น การสะดุ้งเมื่อถูกเข็มแทง การกระพริบตา เป็นพฤติกรรมที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่มีการเรียนรู้มาก่อน ได้แก่ ปฏิกริยาสะท้อนกลับ (Reflect Action) เช่นการกระพริบตาและสัญชาตญาณ (Instinct) เช่นความกลัว การเอาตัวรอด เป็นต้น

ความซื่อสัตย์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2530 : 284) ได้ให้ความหมายความซื่อสัตย์ว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงและจริงใจไม่คิดทรยศและหลอกลวง ส่วนบัณฑิต พัดเย็น (2527 : 5) กล่าวว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติอย่างตรงไปตรงมา ทางกาย วาจา และจิตใจทั้งต่อตนเองและผู้อื่น สำหรับกรมวิชาการให้ความหมายความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติอย่างเหมาะสม และตรงต่อตนเอง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา และใจ ต่อตนเองและผู้อื่น ทางด้านกรมการศาสนา(2521 : 8) ได้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้ว่า หมายถึง ให้เป็นคนตรงประพฤติอะไรด้วยน้ำใสใจจริง

รัชชัช ชัยจิรฉายกุล(2529 : 99) ได้อธิบายความหมายของความซื่อสัตย์ไว้ว่า หมายถึง การประพฤติตนด้วยความจริงใจ และตรงไปตรงมาทั้งกาย วาจา และใจ ทั้งต่อตนเอง และผู้อื่น

ทวี บุญยเกตุ(2525 : 49) กล่าวว่าความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ความภักดี ความซื่อตรง การประพฤติตรง คือมีความตรงไม่คดโกง ไม่หลอกลวงและไม่เอาเปรียบ

สมาน ซาลีเครือ(2523 : 5) ได้ให้ความหมายว่าความซื่อสัตย์ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมหรือความรู้สึกของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไม่ทุจริต หรือประพฤติชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ตรงต่อเวลายุติธรรม และละเอียดเกรงกลัวต่อบาป

ถาวร รอดเทศ(2523 : 14) ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ว่าเป็นการมีค่านิยม ประพฤติปฏิบัติตรงต่อความจริงอัน ได้แก่ การตรงต่อหน้าที่ความรับผิดชอบ การตรงต่อคำมั่นสัญญา การตรงต่อระเบียบกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคม และในทางพระพุทธศาสนา ได้แบ่งความซื่อสัตย์ออกเป็น 3 ด้านคือ

1. ความซื่อสัตย์ทางกาย หมายถึง การไม่ฆ่าสัตว์ การไม่ลักทรัพย์ การไม่ประพฤติผิดในกาม และการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลังและโอกาสเท่าที่จะสามารถทำได้
2. ความซื่อสัตย์ทางวาจา หมายถึง การพูดความจริงตรงไปตรงมา การพูดในสิ่งที่ควรพูด ไม่พูดเพื่อแฉและต้องเป็นคำพูดที่อ่อนหวานน่าฟัง
3. ความซื่อสัตย์ทางใจ หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ใจเป็นสำคัญอัน ได้แก่ การไม่โลภที่อยากได้ของคนอื่นมาเป็นของตน

กระทรวงศึกษาธิการ(2526 : 60) อธิบายความซื่อสัตย์ว่าเป็นคุณธรรมที่เน้นความซื่อตรงต่อตนเอง หน้าที่การงาน คำมั่นสัญญาแบบแผนกฎหมายและความถูกต้องอันดีงาม ลักษณะพฤติกรรม ได้แก่

1. ซื่อตรงต่อเวลา
2. ซื่อตรงต่องานของตนเองที่กำหนดไว้
3. ซื่อตรงต่อหน้าที่การงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน
4. ซื่อตรงต่อคุณธรรมที่ยึดถือปฏิบัติ
5. ซื่อตรงต่อการนัดหมาย
6. ซื่อตรงต่อการให้สัญญา
7. ซื่อตรงต่อทรัพย์สินของผู้อื่น
8. ซื่อตรงต่อหน้าที่การงานผู้อื่น
9. ซื่อตรงต่อระเบียบแบบแผนประเพณี
10. ซื่อตรงต่อกฎหมายที่เกี่ยวกับสังคม
11. ซื่อตรงต่องานที่ได้รับมอบหมาย
12. ซื่อตรงต่อข้อมูลปัจจุบัน โดยรู้จักจำแนกระหว่างข้อมูลและค่าประเมินของผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี

อย่างดี

กนก จันทร์จรัส (2535 :694-695) ให้ความหมายว่า ความซื่อสัตย์ หมายถึง ตรงและจริง ความซื่อตรงไม่มีเล่ห์เหลี่ยมประพฤติปฏิบัติซื่อตรงทั้งกายวาจาใจ และยังคงกล่าวถึงความซื่อสัตย์ว่าเป็นคุณธรรมประจำมนุษย์ คนเราจะได้อะไรก็ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ ต้องมีความจริง 5 ประการ คือ

1. จริงต่อการทำงาน หมายถึง ทำอะไรทำจริง มุ่งให้งานสำเร็จเกิดประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนรวมได้จริงๆ

2. จริงต่อหน้าที่ หมายถึง ทำจริงในงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งเรียกว่าหน้าที่ทำงานเพื่องานทำงานให้ดีที่สุด ไม่เลินเล่อไม่หละหลวมไม่หลีกเลียงบิดพลิ้ว เอาใจใส่หน้าที่ให้งานสำเร็จเกิดผลดี

3. จริงต่อวาจา หมายถึง การพูดความจริงไม่กลับกลอก หรือตลบตะแลงรักยาจาสำคัญอย่างเคร่งครัดพูดจริงทำจริงตามที่พูด ดังพุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า “ความสัตย์จริงเป็นวาจาที่ไม่ตาย”

4. จริงต่อบุคคล หมายถึง มีความจริงใจต่อคนที่เกี่ยวข้อง จริงใจต่อมิตรและผู้ร่วมงานจริงใจต่อเจ้านายของตน เรียกว่ามีความจงรักภักดีหรือสวามิภักดิ์ จริงใจต่อผู้มีพระคุณ เรียกว่ามีความกตัญญูกตเวที

5. จริงต่อความดี หมายถึง มุ่งประพฤติปฏิบัติต่อความดีจนติดเป็นนิสัย เป็นบุคคลที่ประกอบด้วยคุณธรรม คือ หิริ ความละอายแก่ใจที่จะประพฤติชั่ว และ โอตตัปปะคือความเกรงกลัวต่อความผิดที่ตนจะได้รับทั้งในที่ลับและที่แจ้ง

ชูดิมา สัจจานันท์ (2540, หน้า 84-89) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความซื่อสัตย์สุจริตคือการประพฤติปฏิบัติตนอย่างซื่อตรงทั้งกาย วาจาใจ ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งต่อหน้าและลับหลังและยังกล่าวอีกว่า ซื่อสัตย์ยังหมายรวมถึง ความซื่อตรงต่อหน้าที่ความสุจริตต่ออาชีพ ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังรวมทั้งซื่อตรงต่อผู้อื่น จักเป็นที่เชื่อถือ เคารพนับถือในสังคม

กล่าวโดยสรุป ความซื่อสัตย์ หมายถึงการกระทำที่ซื่อตรงและจริงใจ ทั้งกาย วาจาและใจ ทั้งต่อตนเอง สังคม และหน้าที่การงานโดยยึดหลักแห่งความยุติธรรม และมีแบบแผนที่ต้องตั้งงาม

รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model)

รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) เป็นประเภทหนึ่งของทฤษฎีที่สามารถใช้เป็นกรอบความคิดพื้นฐานในการวิจัย ซึ่งกำลังได้รับความนิยมในสากลและในประเทศไทย ในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ เนื่องจากรูปแบบทฤษฎีนี้ช่วยทำให้นักวิจัยมีมุมมองเกี่ยวกับการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมบุคคลในหลายด้าน ทั้งสาเหตุทางด้านจิตใจของบุคคล สาเหตุทางด้านสถานการณ์ และสาเหตุที่เป็นอิทธิพลร่วมหรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของจิตใจและสถานการณ์ของผู้กระทำ รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมจึงเป็นกรอบความคิดทฤษฎีที่เปิดกว้างให้นักวิชาการสาขาอื่นๆ ได้เข้ามาร่วมกันศึกษาพฤติกรรมของบุคคลให้ละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น โดยมีการบูรณาการระหว่างนักวิชาการทางจิตวิทยาที่มีความรู้เกี่ยวกับสาเหตุทางจิตใจของพฤติกรรมของบุคคลกับนักวิชาการใน

สาขาอื่นๆ ที่มีความรู้เกี่ยวกับสาเหตุทางด้านสถานการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคล เช่น สาขารัฐศาสตร์ สาขาการศึกษา สาขาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งการบูรณาการองค์ความรู้เช่นนี้ตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลจะทำให้เกิดความเจริญทางวิชาการยิ่งขึ้น

แนวทางการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมของบุคคล

นักวิชาการตั้งแต่ในอดีตมีความสนใจในการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อที่จะได้สามารถเข้าใจถึงการเกิดของพฤติกรรมหรือการแสดงออกของมนุษย์ ที่จะนำไปสู่การทำนายและควบคุมพฤติกรรมที่ไม่น่าปรารถนาหรือเสริมสร้างพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ การศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคล อาจแบ่งได้เป็น 4 แนวทางหลัก ได้แก่

แนวทางแรก การศึกษาสาเหตุด้านชีวพันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม (Biological approach) นักวิชาการในอดีตเชื่อว่า ความสามารถของบุคคล ซึ่งรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของบุคคล มีมาแต่กำเนิด เช่น บุคคลเกิดมาเพื่อเป็นผู้นำของกลุ่มชนกลุ่มหนึ่ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการทางด้านชีวพันธุกรรมเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลมีอิทธิพลมาจากยีนและระบบการทำงานของร่างกายของบุคคล เช่น บุคคลที่มีความผิดปกติเกี่ยวกับระบบการทำงานของสมองอาจแสดงพฤติกรรมวิปลาสได้ (Harrington, 1938; Leger, 1992)

แนวทางที่สอง การศึกษาสาเหตุด้านบุคลิกภาพและจิตใจที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม (Personality approach หรือ Trait approach) นักวิชาการในกลุ่มนี้มีความเห็นตรงกันว่า บุคลิกภาพและจิตใจด้านอื่นๆ ของบุคคลมีอิทธิพลสูงสุดต่อการแสดงพฤติกรรมของเขา หรือ อีกนัยหนึ่งคือ “ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว” โดยนักวิชาการที่มีอิทธิพลในกลุ่มนี้ คือ Gordon W. Allport (1966) นักวิชาการสาขาจิตวิทยาที่สำคัญในปัจจุบันหลายท่านยังคงให้ความสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาจิตใจในฐานะสาเหตุของพฤติกรรม จึงมีการศึกษาต่ออย่างลึกซึ้งและกว้างขวางเกี่ยวกับลักษณะทางจิตใจ เช่น บุคลิกภาพ แรงจูงใจ ทัศนคติ สติปัญญา จิตลักษณะ ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น

แนวทางที่สาม การศึกษาสาเหตุด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม (Behavioral approach) เป็นการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลที่เน้นเกี่ยวกับสาเหตุที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล (Situation หรือ Environment) โดยผู้ที่เริ่มต้นศึกษา คือ Walter Mischel ซึ่งเป็นชาวออสเตรเลีย และเป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัยแสตนฟอร์ด เนื่องจาก Mischel (1968) เห็นว่า บุคลิกภาพของบุคคลมักจะแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เขาเผชิญอยู่ จึงเห็นว่าสถานการณ์น่าจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลด้วย ดังนั้นนักวิชาการในแนวนี้จึงเริ่มจากการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุภายนอกที่มี

อิทธิพลต่อพฤติกรรมสัตว์ ทำให้เกิดวงวิชาการและองค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับพฤติกรรม (Behavioral modification) (สม โภชน์ เอี่ยมสุภายิต, 2543) โดยนักวิชาการที่สำคัญ เช่น Ivan P. Pavlov เป็นชาวรัสเซียที่มีผลวิจัยเรื่องชื่อเกี่ยวกับการศึกษา “เงื่อนไข” ของการเกิดพฤติกรรม โดยศึกษาสาเหตุของการที่ทำให้สุนัขน้ำลายไหล และสามารถบังคับให้น้ำลายของสุนัขไหลได้ตามช่วงที่ต้องการ ซึ่งในปัจจุบันเรียกกระบวนการนี้ว่า “Reflex” นอกจากนี้ นักวิชาการที่สำคัญอื่นๆ เช่น John B. Watson และ B.F. Skinner ที่ศึกษาเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรม เป็นต้น นักวิชาการในกลุ่มนี้เชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ การสอน หรือการฝึกฝน เป็นสำคัญ

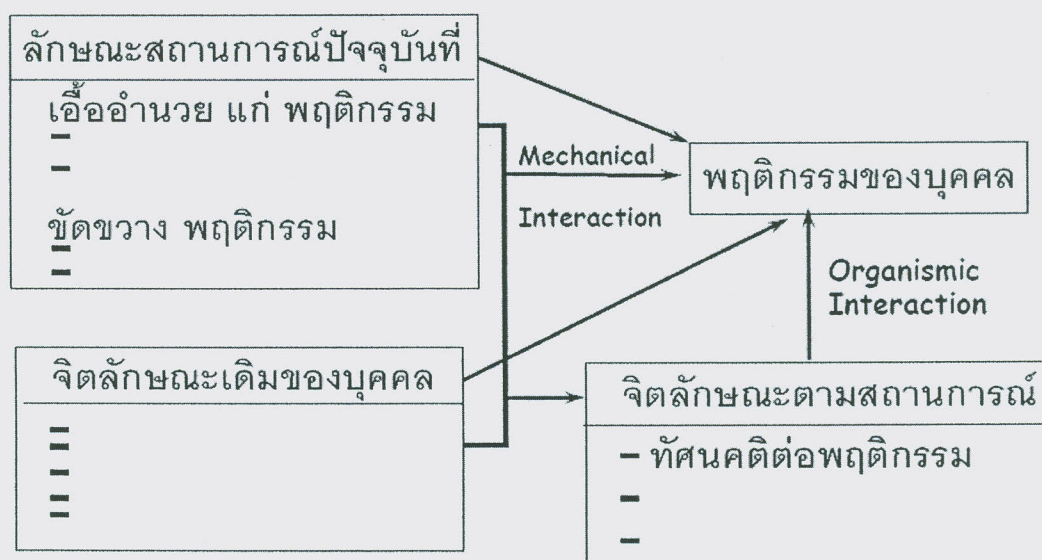
แนวทางที่สี่ การศึกษาบูรณาการของสาเหตุหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม (Interaction approach) ในช่วงปลายของยุคการศึกษาสถานการณ์ในฐานะสาเหตุของพฤติกรรม มีนักวิชาการบางกลุ่มเห็นว่า พฤติกรรมของบุคคลอาจมีสาเหตุมาจากทั้งทางด้านจิตใจและด้านสถานการณ์รอบตัวบุคคลผสมผสานกัน ตลอดจนเกิดจากอิทธิพลร่วมกันระหว่างจิตใจของบุคคลกับสถานการณ์แวดล้อมที่บุคคลเผชิญในปัจจุบัน ในปี ค.ศ. 1977 กลุ่มนักวิชาการทางจิตวิทยานำโดย David Magnusson และ Norman S. Endler เป็นบรรณาธิการ ได้นำเสนอตำราที่ชื่อว่า “Personality at the crossroads” ได้ประมวลทฤษฎีที่ใช้แนวความคิดในการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในเชิงบูรณาการจิตใจและสถานการณ์เข้าด้วยกัน (Magnusson, 1999) เช่น ทฤษฎี Contingency theory of leadership effectiveness ของ Fiedler (1967) โดยเน้นว่าควรศึกษาในเชิงของ “Holistic perspective” (Magnusson, 2001) ซึ่งทำให้นักวิชาการที่นิยมแนวคิดนี้สามารถบูรณาการทฤษฎีและผลการวิจัยในหลากหลายสาขาในการทำ ความเข้าใจสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลได้มากยิ่งขึ้น (Bergman, 2001) และยังนำไปสู่การพัฒนาวิธีการทางสถิติขั้นสูง ทำให้ได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นด้วย

รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม : รวมความคิดใหญ่ของกรอบการวิจัย

ในการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์มีนักวิชาการโดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาได้ร่วมกันเสนอแนวความคิดที่ว่า 1) พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากสาเหตุที่สำคัญหลายด้าน โดยสายที่สำคัญ คือ สาเหตุด้านจิตลักษณะ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีต่างๆ ในแนวจิตนิยม (Trait approach) และ สาเหตุด้านสถานการณ์จากทฤษฎีต่างๆ ในแนวพฤติกรรมนิยม (Behavioral approach) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีต่างๆ ในแนวสถานการณ์นิยม และ 2) ในสาเหตุแต่ละด้าน ยังประกอบด้วยสาเหตุหลายประการด้วย จากพื้นฐานความคิดเช่นนี้ทำให้เกิดการสรุปแนวความคิดที่เป็นสังกะยใหญ่ โดยรวมในการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคล ที่เรียกว่า รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม

(Interactionism model) (Endler & Magnusson, 1976; Walsh, Craik, & Price, 2000; Tett & Burnett, 2003)

นักวิชาการคนสำคัญของวงวิชาการทางพฤติกรรมศาสตร์ในประเทศไทย คือ ดวงเดือน พันธุนาวิน ได้เขียนบทความเกี่ยวกับรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมและการประยุกต์ใช้รูปแบบทฤษฎีนี้ในลักษณะต่างๆ (ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2541; 2548ก) กล่าวว่า รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) เป็นกรอบความคิดหลักเกี่ยวกับประเภทของตัวแปรเชิงเหตุในการศึกษาวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ และสรุปว่า สาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์ แบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม (ภาพที่ 1) ได้แก่

ภาพที่ 1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Endler & Magnusson, 1976; Walsh, Craik, & Price, 2000; Tett & Burnett, 2003; ดวงเดือน พันธุนาวิน, 2541)

กลุ่มแรก สาเหตุด้านสถานการณ์ (Situational factors)

สิ่งที่อยู่รอบตัวบุคคล ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิต เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน หัวหน้า เป็นต้น หรือไม่มีชีวิต เช่น อากาศ อุณหภูมิ เป็นต้น ต่างมีอิทธิพลต่อการกระทำของบุคคล มักอยู่ในลักษณะที่บุคคลรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่รอบตัว ตีความ และแสดงพฤติกรรมเพื่อปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้น เช่น การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากคนรอบข้าง เมื่อบุคคลรอบข้างมีการแสดงออกเกี่ยวกับการสนับสนุนช่วยเหลือตนอย่างไร ในปริมาณมากน้อยเพียงใด และมีความถี่ขนาดไหน การแสดงออกเช่นนี้เป็นสถานการณ์ที่บุคคลรับรู้ แล้วนำมาตีความว่า ตนได้รับการสนับสนุนทางสังคมอย่างไร หลังจากนั้นบุคคลจึงแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นผลของการได้รับการสนับสนุน ทางสังคมจากคนรอบข้าง เป็นต้น สถานการณ์เหล่านี้อาจอยู่ในลักษณะ 2 ประการ คือ ประการแรก สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยให้เกิดพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เป็นสิ่งรอบตัวที่ช่วยสนับสนุน ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งๆ เช่น สถานการณ์การได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก การเห็นแบบอย่างที่เหมาะสมมาก การเปิดรับข่าวสารที่มีประโยชน์มาก เป็นต้น และ ประการที่สอง สถานการณ์ที่ขัดขวางมิให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งเป็นสิ่งรอบตัวบุคคลที่ขัดขวาง เป็นอุปสรรคมิให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหนึ่งๆ ได้ เช่น สถานการณ์การอยู่ใกล้แหล่งขี้ยุ การมีภาระงานที่หนักเกินไป เป็นต้น

ทฤษฎีในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่กล่าวถึงสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคลว่ามาจากสถานการณ์รอบตัวบุคคลมีหลายทฤษฎี ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสถานการณ์นิยมในสาขาจิตวิทยา เช่น ทฤษฎีการเสริมแรง (Theory of reinforcement) ของ Skinner ที่แสดงให้เห็นว่า การให้รางวัลหรือการลงโทษสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของสัตว์และบุคคลได้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory) ของ Bandura (1977) กล่าวถึงอิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีทฤษฎีและหลักการอื่นๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่อาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมของบุคคล เช่น การสนับสนุนทางสังคม (Social support) การสนับสนุนจากองค์กร (Organizational support) เป็นต้น

กลุ่มที่สอง สาเหตุด้านจิตลักษณะเดิม (Psychological traits)

จิตลักษณะเดิมเป็นจิตลักษณะที่เกิดจากการสะสมตั้งแต่เด็กและติดตัวบุคคลมาในสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งมักเป็นจิตลักษณะที่มีพื้นฐานมาจากการอบรมถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันทางสังคมที่สำคัญ เช่น ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา เป็นต้น จิตลักษณะเดิมที่ถูกศึกษามากในอดีตคือสติปัญญา (Intelligence) ซึ่งทฤษฎีที่เกี่ยวกับการพัฒนาการทางสติปัญญาที่ยังคงมีความสำคัญในวิชาการหลายสาขา คือ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget (1966) ในปัจจุบันนักวิชาการทางจิตวิทยาได้

ค้นคว้าจิตลักษณะและบุคลิกภาพจนนำเสนอทฤษฎีต่างๆ มากมาย เช่น ทฤษฎี บุคลิกภาพที่สำคัญ 5 ประการ หรือ Big Five (Eysenck & Eysenck, 1985; Barrett, Petrides, Eysenck, & Eysenck, 1998) ทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation theory) ของ McClelland (1963) ทฤษฎีประสิทธิผลแห่งตน (Theory of self-efficacy) ของ Bandura (1986) ทฤษฎีพัฒนาการด้านเหตุผลเชิงจริยธรรม ของ Kohlberg (1969) ทฤษฎีพัฒนาการทางอารมณ์สังคมของ Erikson (1968) เป็นต้น

กลุ่มที่สาม สาเหตุที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์

สาเหตุด้านที่สามตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมเป็นสาเหตุที่เกิดจากอิทธิพลร่วมกันระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับสถานการณ์ที่บุคคลกำลังเผชิญ ซึ่งเรียกว่า “Mechanical interaction” เช่น พฤติกรรมการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในการขับขี่รถยนต์ อาจเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะและสถานการณ์ว่า บุคคลผู้ขับขี่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองน้อยในขณะที่ขับขี่ ทำให้ขับขี่รถยนต์แบบประมาท ประกอบกับสภาพถนนซึ่งเป็นสถานการณ์ภายนอก มีความลื่นเพราะฝนตก จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย เป็นต้น อิทธิพลของจิตลักษณะและสถานการณ์เช่นนี้จะปรากฏให้เห็นจากการวิเคราะห์ทางสถิติ เช่น การวิเคราะห์ความแปรปรวนตั้งแต่สองทางขึ้นไป (Two-way Analysis of Variance ขึ้นไป หรือที่เรียกว่า Factorial analysis) หรือการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น (Path Analysis) เป็นต้น

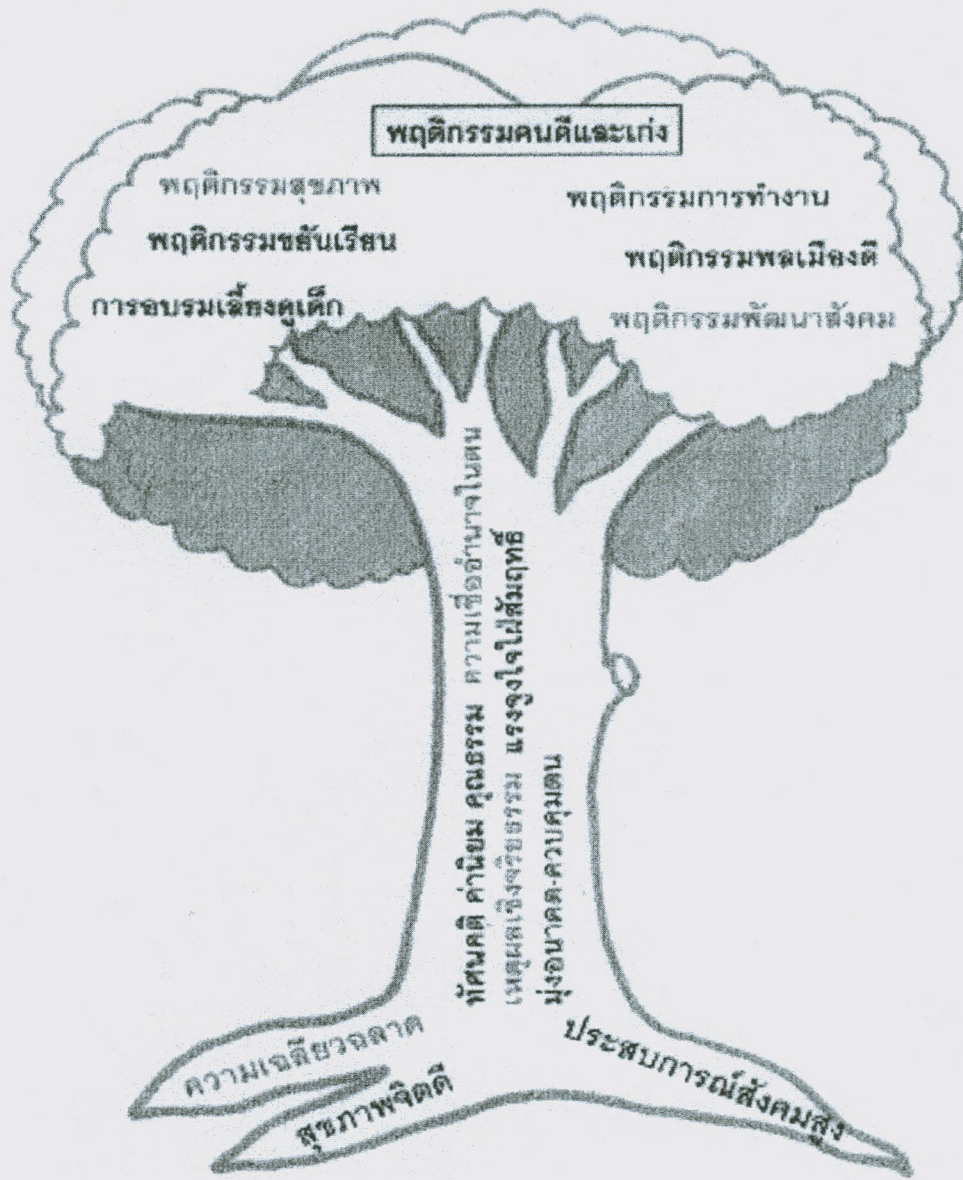
กลุ่มที่สี่ สาเหตุด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ (Psychological states)

สาเหตุด้านสุดท้ายนี้เป็นจิตลักษณะอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นจิตลักษณะที่มีความเป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณและ/หรือในเชิงคุณภาพได้มาก อันเป็นผลของสถานการณ์ปัจจุบันร่วมกับลักษณะของจิตเดิมของบุคคล และมีความเกี่ยวข้องกัพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด จิตลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์นี้เรียกว่า “จิตลักษณะตามสถานการณ์” เช่น ความเครียดในเรื่องหนึ่งๆ จะเห็นได้ว่านักเรียนหรือนักศึกษามีความเครียดในการเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วงๆ โดยในช่วงต้นของภาคเรียน นักเรียนยังมีความเครียดในการเรียนน้อย เมื่อใกล้สอบความเครียดในการเรียนก็จะเพิ่มมากขึ้น และอาจลดลงเมื่อสอบเสร็จ แต่อาจเพิ่มขึ้นอีกในช่วงของการประกาศผลการสอบ เป็นต้น คนที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน อาจมีจิตลักษณะตามสถานการณ์ในปริมาณที่ต่างกันก็ได้ เพราะขึ้นอยู่กับพื้นเพของจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้อง เช่น นิสัยเครียดของบุคคล ส่วนจิตลักษณะตามสถานการณ์อื่นๆ ที่สำคัญคือ ทักษะคิดต่อพฤติกรรม ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้มากและมักพบว่า ทักษะคิดของบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของเขามากด้วย นอกจากนี้ ความเชื่ออำนาจในตนเองเฉพาะด้าน เช่น ความเชื่ออำนาจในตนเองในการทำงาน (อ้อมเดือน สดมณี, 2536) ความเชื่ออำนาจในตนเองด้านการดูแลสุขภาพ (อุบล เลี้ยววาริณ,

2534) ความเชื่ออำนาจในตนด้านการเมือง (ศุภชัย สุพรรณทอง, 2544) ความเชื่ออำนาจในตนในการปฏิบัติศาสนา (พระมหาใจ สวณโฬ, 2546) ความเชื่ออำนาจในตนในการเป็นสภาพบุรุษ (พระมหาไชยา กาละปักษ์, 2550) เป็นต้น ก็เป็นจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่นิยมศึกษา ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เฉพาะด้าน เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นจิตลักษณะตามสถานการณ์ในงานวิจัยของ ดุจเดือน พันธมนาวิน และอัมพร ม้าคอง (2547)

ในประเทศไทยได้มีการวิจัยจำนวนหนึ่งที่ศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ประเภทเดียวกัน แต่ยังมีพฤติกรรมหนึ่งในปริมาณที่ต่างกัันนั้น เป็นเพราะคนเหล่านั้นมีจิตลักษณะต่างๆ ในปริมาณที่แตกต่างกัันนั่นเอง ทั้ง จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ จนสามารถสรุปเป็น “ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม” (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2538) โดยเสนอในลักษณะของภาพต้นไม้อใหญ่ที่มีรากแก้ว 3 ราก จากภาพนี้ (ภาพที่ 2) แสดงให้เห็นจิตลักษณะ 8 ประการที่อาจเป็นสาเหตุทางด้านจิตใจ ซึ่งแบ่งได้ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ราก ประกอบด้วยจิตลักษณะ 3 ประการคือ สติปัญญา ประสพการณ์ทางสังคม และสุขภาพจิต และส่วนที่ลำต้น ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ประการ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน เหตุผลเชิงจริยธรรม และ ทศนคติ ค่านิยมและคุณธรรม ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเป้าหมายนั้นๆ

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม (ดวงเคื่อน พันธุมนาวิน, 2526; 2538)

สมมติฐานและสถิติที่ควรใช้ในการทำวิจัยด้วยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม

เนื่องจากรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมเสนอการกำหนดตัวแปรด้านสาเหตุหลายด้านของพฤติกรรมมนุษย์และยังเสนออีกว่า ในสาเหตุแต่ละด้านยังประกอบด้วยสาเหตุหลายประการ รวมทั้งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุที่อยู่ต่างกลุ่มกันด้วย ดังนั้น แนวทางการตั้งสมมติฐานจึงไม่ควรตั้งในลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามทีละคู่เพียงอย่างเดียว แต่ควรตั้งสมมติฐานที่มีตัวแปรอิสระทีละหลายตัวในสมมติฐานหนึ่งๆ ซึ่งจะให้มีโอกาสศึกษาอิทธิพลร่วมที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างค่าของตัวแปรอิสระเหล่านี้ด้วย

การตั้งสมมติฐานในเชิงปฏิสัมพันธ์ที่นิยมกันในสาขาจิตวิทยาพฤติกรรมศาสตร์ มีหลายแนวทาง ดังนี้ 1) การตั้งสมมติฐานที่ทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way analysis of variance) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three-way analysis of variance) 2) การตั้งสมมติฐานที่ใช้สถิติการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) และ 3) การตั้งสมมติฐานในเชิงการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น (Path analysis) ในบทความนี้จะได้กล่าวถึงแนวทางการตั้งสมมติฐานของทั้งสามแนวทาง ดังนี้

รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมเป็นกรอบความคิดพื้นฐานที่นักวิจัยควรใช้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกลุ่มตัวแปรอิสระในงานวิจัยของท่าน โดยในการวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมของมนุษย์นั้น รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมเสนอว่าควรศึกษาวิจัย สาเหตุของพฤติกรรม ซึ่งมี 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) สาเหตุด้านจิตลักษณะเดิม 2) สาเหตุด้านสถานการณ์ และ 3) สาเหตุด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ ส่วนตัวแปรอิสระต่างๆ ในแต่ละกลุ่มสาเหตุ งานวิจัยแต่ละเรื่องได้มาจากการประมวลเอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีและผลการวิจัยในอดีต ที่นำไปสู่การระบุตัวแปรอิสระเหล่านั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นลินี สุวรรณโชติ(2549) ได้ศึกษาเรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของไอเซน(Ajzen, 1991) และผลการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนมาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาโมเดล ผลการวิจัยพบว่า โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน

ปลายที่ปรับแก้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการได้ร้อยละ 50 และผลการวิจัยพบว่า ทฤษฎีตามแผนในอธิบายพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการได้ โดยความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการเป็นตัวแปรคั่นกลางมีอิทธิพลทางตรงต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีอิทธิพลทางอ้อมส่งผ่านความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ข้อค้นพบที่แตกต่างจากทฤษฎีคือ เจตคติไม่มีอิทธิพลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

สุชาติ กรเพชรปาณี(2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัย โดยการสำรวจนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง จำนวน 583 คน จาก 6 สาขาวิชา ให้นักศึกษารายงานตนเองว่าเคยหรือไม่เคยกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ได้แก่ การทุจริตในการสอบ การลอกแบบฝึกหัด ความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และการสร้างข้อมูลเท็จ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาประมาณร้อยละ 97 รายงานว่าตนเคยกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นการลอกแบบฝึกหัด รองลงไปเป็นการทุจริตในการสอบ การเปลี่ยนแปลงข้อมูล และไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน นักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะยอมรับและกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมากกว่านักศึกษาหญิงระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ความตั้งใจกระทำความไม่ซื่อสัตย์ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการได้ร้อยละ 13 การวิจัยครั้งนี้เสนอแนะว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรกำหนดประมวลจริยธรรมทางวิชาการ เพื่อควบคุมพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา และนักวัดผลการศึกษาน่าจะศึกษาวิธีการวัดความคลาดเคลื่อนจากการทุจริต เพื่อให้คะแนนจากการวัดถูกต้องยิ่งขึ้น

สุชาติ กรเพชรปาณี(2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในการวิจัยนี้นำทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior)(Ajzen, 1991) มาเป็นกรอบในการคัดเลือกปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนนี้อ้างอิงถึงความคิดของมนุษย์ในการตัดสินใจโดยใช้เหตุผลเมื่อมีการเผชิญกับทางเลือก โดยมีแนวคิดที่มนุษย์เป็นผู้ที่มีเหตุผลและรู้จักใช้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างเป็นระบบในการตัดสินใจเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์มิได้ถูกกำหนดโดยอารมณ์หรือขาดการพิจารณาไตร่ตรองก่อนที่จะตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรม

ใด ๆ ดังนั้นการแสดงพฤติกรรมใด ๆ จะผ่านเจตนาหรือความตั้งใจ (Intention) ของบุคคลที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ และความตั้งใจจะเกิดจากอิทธิพลของปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความเชื่อเกี่ยวกับผลลัพธ์ของพฤติกรรมที่น่าจะเกิดขึ้น ทำให้เกิดเจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward behavior) 2) ความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงและเกิดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่ม (Subjective norm) และ 3) ความเชื่อว่ามีปัจจัยที่จะสนับสนุนการกระทำพฤติกรรมและรับรู้ว่าจะสามารถควบคุมปัจจัยนั้นได้ ทำให้เกิดการรับรู้ว่าจะสามารถควบคุมพฤติกรรม (Perceived behavior control) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2548 และ 2549 จาก 8 สาขาวิชา ได้แก่ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์สาธารณสุขศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬา และวิศวกรรมศาสตร์ สุ่มจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเลือกเสรีในแต่ละปีการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษาส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากการพิจารณาไตร่ตรองก่อนที่จะตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำ โดยเกิดจากแรงจูงใจภายใน ประกอบด้วย เจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และการรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรมนำมาสู่ความตั้งใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำ พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ดังนั้นถ้านักศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการในทิศทางบวกหรือเห็นด้วยว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อตน และรับรู้ว่ามีเพื่อนในกลุ่มมีความคิดเห็นในทำนองเดียวกันหรือกระทำพฤติกรรมนั้น ประกอบกับนักศึกษารับรู้ว่าจะสามารถกระทำพฤติกรรมนั้นได้ง่าย นักศึกษาคคนนั้นน่าจะมีเจตคติสูงที่จะกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ และนำไปสู่การกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการในที่สุด ในทางตรงกันข้ามถ้านักศึกษาคคนใดไม่มีความตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์นักศึกษาคคนนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ซึ่งเป็นไปตามกรอบการอธิบายพฤติกรรมมนุษย์ของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Planned Behavior Theory)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาศึกษาพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยผู้วิจัยเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 9 คณะ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน คน แบ่งออกเป็น

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	2,649	คน
นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	325	คน
นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	จำนวน	446	คน
นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	จำนวน	410	คน
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	จำนวน	1,401	คน
นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	จำนวน	724	คน
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	จำนวน	607	คน
นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์	จำนวน	413	คน
นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ	จำนวน	3,639	คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 9 คณะ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรของยามานะ (Yamane, 1967) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .10 ขนาดของความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 10 การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามคณะของนักศึกษา ได้จำนวนนักศึกษา 562 คน แบ่งออกเป็น

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน	68	คน
นักศึกษาคณะคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	จำนวน	57	คน
นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	จำนวน	60	คน
นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	จำนวน	59	คน
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	จำนวน	66	คน
นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	จำนวน	63	คน
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	จำนวน	62	คน
นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์	จำนวน	59	คน
นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ	จำนวน	68	คน

หมายเหตุ กลุ่มตัวอย่างนี้ ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม มีลักษณะคำถามให้เลือกตอบและคำถามที่ให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ มีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษาและระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีจำนวน 12 ข้อ
- ตอนที่ 3 ความตั้งใจกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีจำนวน 12 ข้อ
- ตอนที่ 4 การรับรู้ความสามารถควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีจำนวน 12 ข้อ
- ตอนที่ 5 เจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีจำนวน 3 ข้อ
- ตอนที่ 6 การรับรู้ความสามารถของตน มีจำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 7 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีจำนวน 8 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale, 1932) หรือ วิธีการประเมินแบบรวมค่า (Method of Summated Rating) ส่วนเกณฑ์ในการกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยระดับทัศนคติเกี่ยวกับภยิเงินได้บุคคลธรรมดา ได้นำคะแนน Likert Scale จัดเป็นอันตรภาคชั้นเพื่อใช้ในการแปลความหมาย ดังนี้

$$\text{สูตรอันตรายภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}$$

จำนวนชั้น

$$\text{แทนค่า} = \frac{5-1}{5} = 0.80$$

การแปลความหมายระดับความสามารถ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ความสามารถอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ความสามารถอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ความสามารถอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด

การแปลความหมายระดับการคล้อยตาม

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง การคล้อยตามอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง การคล้อยตามอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง การคล้อยตามอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง การคล้อยตามอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง การคล้อยตามอยู่ในระดับมากที่สุด

การแปลความหมายระดับเจตคติ

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง เจตคติไม่ดีอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง เจตคติไม่ดี

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง เจตคติด้านกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง เจตคติดี

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง เจตคติดีมาก

$$\text{แทนค่า} = \frac{3-1}{3} = 0.67$$

การแปลความหมายระดับการรับรู้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 -1.67 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.68 -2.35 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 2.36 -3.00 หมายถึง การรับรู้อยู่ในระดับมาก

การสร้างเครื่องมือ และหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามและกำหนดกรอบแนวคิด ในการวิจัย
 2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือ เอกสารต่างๆ ทฤษฎีในเรื่องความพึงพอใจ การจัดการศึกษา และความต้องการที่มีต่อการจัดการศึกษาของสถาบันอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคำถาม

3. กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย

4. เพื่อให้เกิดความแน่ใจและเชื่อมั่นว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้จะมีคุณภาพ น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยศึกษาจึงได้ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อถือ (Reliability) และหาความเที่ยงตรง (Validity) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบจำนวน 50 คน โดยหาค่าความเชื่อถือได้โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของ Cronbach โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ n = จำนวนข้อทั้งหมด
 $\sum S_i^2$ = ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_x^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวม

5. ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยให้ผู้ช่วยวิจัยและนักศึกษาช่วยแจกแบบสอบถาม

2. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์เท่านั้น มาใช้วิเคราะห์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้ว ได้นำข้อมูลมาจัดหมวดหมู่ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science : SPSS) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งในลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่วิจัย วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษาที่แตกต่างกันโดยจำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม และ ANOVA (One-Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม แล้วทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

สถิติ t-test

กรณีความแปรปรวน 2 กลุ่มเท่ากัน $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

โดยมีค่าองศาอิสระ (Degree of freedom หรือ df) $df = n_1 + n_2 - 2$

กรณีความแปรปรวน 2 กลุ่มไม่เท่ากัน $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

$$t = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

โดยมีค่าองศาอิสระ (Degree of freedom หรือ d.f.)

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1}\right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	\bar{X}_1	=	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	=	ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_1^2	=	ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	S_2^2	=	ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	n_1	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1
	n_2	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2

การวิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}, df_1 = k - 1, df_2 = N - k$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ทดสอบ
	MS_B	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองภายในกลุ่ม
	df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
	N	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

การเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

$$LSD = t_{\alpha/2, N-k} \sqrt{MS_W \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

$$r = \frac{\sum_{i=1}^n X_i Y_i - n\bar{X}\bar{Y}}{\sqrt{\left(\sum_{i=1}^n X_i^2 - n\bar{X}^2\right)\left(\sum_{i=1}^n Y_i^2 - n\bar{Y}^2\right)}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum_{i=1}^n X_i$ แทน ผลรวมของข้อมูลจากตัวแปร X

$\sum_{i=1}^n Y_i$ แทน ผลรวมของข้อมูลจากตัวแปร Y

$\sum_{i=1}^n X_i Y_i$ แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลจากตัวแปร X และ Y

$\sum_{i=1}^n X_i^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลจากตัวแปร X

$\sum_{i=1}^n Y_i^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลจากตัวแปร Y

n แทน จำนวนข้อมูล

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าอยู่ระหว่าง -1 และ 1

ตัวอย่างเช่น

หาก ค่า $r < 0$ แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ค่า $r > 0$ แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า $r = 0$ แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่า t -test เป็นค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่า F -test เป็นค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง(Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง(Mean Sum of Squares)
df	แทน	องศาอิสระ(Degree of Freedom)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาลักษณะพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

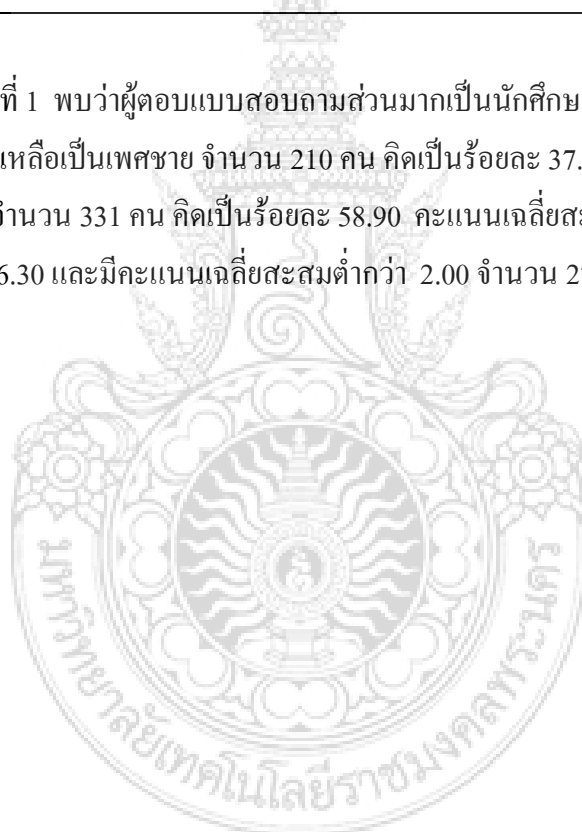
ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	n = 562	
		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	210	37.37
	หญิง	352	62.63
คณะที่ศึกษาอยู่	คณะวิศวกรรมศาสตร์	68	12.10
	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	57	10.14
	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	60	10.68
	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	59	10.50
	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	66	11.74
	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	63	11.21
	คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	62	11.03
	คณะศิลปศาสตร์	59	10.50
	คณะบริหารธุรกิจ	68	12.10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	n = 1,075	
		จำนวน	ร้อยละ
ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม	เฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00	27	4.80
	เฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99	331	58.90
	เฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป	204	36.30
รวม		562	100

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 62.63 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 37.37 มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาลักษณะพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและรายด้าน

ตารางที่ 2 ร้อยละของนักศึกษาที่กระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแต่ละประเภท

ประเภท / ลักษณะพฤติกรรม	จำนวนครั้งที่เคยกระทำ				
	ไม่เคย	1 ครั้ง	2 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้งขึ้นไป
การลอกแบบฝึกหัด					
1. ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด	5.87	7.83	21.53	13.35	51.42
2. นำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้	78.11	5.52	8.72	5.34	2.31
ความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน					
3. ลอกรายงานเพื่อน /ให้เพื่อนลอกรายงาน	38.79	16.19	23.67	8.19	13.17
4. เขียนรายงานแทนเพื่อน / ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน	64.77	11.74	13.35	6.76	3.38
5. คัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง	51.42	19.40	17.19	5.69	5.69
6. นำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง	78.29	7.47	9.07	3.20	1.96
การทุจริตในการสอบ					
7. จดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	59.79	19.22	9.61	6.23	5.16
8. จดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	78.47	7.83	8.01	3.91	1.78
9. จดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	71.71	11.21	8.19	5.69	3.20
10. ส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบ	68.51	11.39	10.68	4.45	4.98
11. แอบดูคำตอบของเพื่อนขณะสอบ	43.42	21.53	17.97	4.80	12.28
12. ส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบ	44.31	17.62	16.73	7.65	13.70
เฉลี่ยรวม	56.96	13.08	13.73	6.27	9.92

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าจากการให้นักศึกษารายงานตนเองว่าเคยหรือไม่เคยกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการตามลักษณะพฤติกรรมที่ระบุไว้ 12 ข้อ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ไม่เคยกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 56.96 รองลงมาเคยกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการเฉลี่ย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.73 เคยกระทำเฉลี่ย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.08 เคยกระทำเฉลี่ย 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.92 และเคยกระทำเฉลี่ย 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.27

ตารางที่ 3 ร้อยละของนักศึกษาที่ตั้งใจจะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ประเภท / ลักษณะพฤติกรรม	ความคิดเห็น		
	เป็นไปไม่ได้ที่จะทำ	ไม่แน่ใจ	เป็นไปได้ที่จะทำ
1. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด	10.68	50.36	38.97
2. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะนำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้	62.10	30.60	7.30
3. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะลอกรายงานเพื่อน / ให้เพื่อนลอกรายงาน	32.92	49.47	17.62
4. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะเขียนรายงานแทนเพื่อน / ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน	54.27	37.19	8.54
5. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะคิดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง	46.26	41.64	12.10
6. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะนำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง	67.08	25.80	7.12
7. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	49.11	38.26	12.63
8. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	63.88	28.29	7.83
9. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	58.01	33.45	8.54
10. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบ	54.63	35.05	10.32
11. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะแอบดูคำตอบของเพื่อนขณะสอบ	37.01	43.24	19.75
12. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบ	37.72	41.81	20.46

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นความตั้งใจจะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการตามลักษณะพฤติกรรมที่ระบุไว้ 12 ข้อ พบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาส่วนใหญ่ คิดว่าเป็นไปได้ที่จะกระทำถ้ามีโอกาสมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ การลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละ 38.97 นักศึกษาจะส่งสัญญาณต่อกันเพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบคิดเป็นร้อยละ 20.46 แอบดูคำตอบของเพื่อนในขณะที่สอบคิดเป็นร้อยละ 19.75 การลอกรายงานเพื่อน/ให้เพื่อนลอกรายงาน คิดเป็นร้อยละ 17.62 และจะจดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ คิดเป็นร้อยละ 12.63 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการลอกแบบฝึกหัด ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่กระทำมากที่สุดและรองลงมา ตามลำดับ ได้แก่ ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละ 38.97 นำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้ คิดเป็นร้อยละ 7.30

ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่กระทำมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การลอกรายงานเพื่อน/ให้เพื่อนลอกรายงาน คิดเป็นร้อยละ 17.62 การดัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 12.10 การเขียนรายงานแทนเพื่อน/ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน คิดเป็นร้อยละ 8.54 และการนำรายงานของรุ่นพี่หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 7.12

ด้านการทุจริตในการสอบ ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่กระทำมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ นักศึกษาจะส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบคิดเป็นร้อยละ 20.46 แอบดูคำตอบของเพื่อนในขณะที่สอบคิดเป็นร้อยละ 19.75 จดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบคิดเป็นร้อยละ 12.63 นักศึกษาจะส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบคิดเป็นร้อยละ 10.32 จดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบคิดเป็นร้อยละ 8.54 และนักศึกษาคัดลอกคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบคิดเป็นร้อยละ 7.83

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ ตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ โดยภาพรวม

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ตัวแปรสถานการณ์			
1. การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน	2.43	0.13	น้อย
2. การคล้อยตามสังคม	2.38	0.09	น้อย
ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล			
1. การเห็นคุณค่าในตนเอง	3.39	0.25	ปานกลาง
2. แรงจูงใจในการเรียน	3.69	0.17	มาก
ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์			
1. การรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรม	1.79	0.21	ปานกลาง
2. ความตั้งใจกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	1.67	0.25	น้อย
3. เจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	2.42	0.23	น้อย

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นระดับของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า ตัวแปรสถานการณ์ ด้านการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนและการคล้อยตามสังคมมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.43$, $\bar{x} = 2.38$) ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในปานกลาง ($\bar{x} = 3.39$) ด้านแรงจูงใจในการเรียนมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$) และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านการรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรมมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.79$) ด้านความตั้งใจกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการและด้านเจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.67$, $\bar{x} = 2.42$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรสถานการณ์

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับการ คล้อยตาม
การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน			
1. เพื่อนๆ ในกลุ่มชักชวนกันวางแผนที่จะทุจริตในการสอบ นักศึกษาคิดจะ	2.37	1.05	น้อย
2. เมื่อรู้ว่าเพื่อนๆ ในกลุ่ม ทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีใดๆ ก็ตามแล้วได้ เกรดดี ถ้ามีโอกาส นักศึกษาคิดจะ	2.46	1.03	น้อย
3. เมื่อรู้ว่าเพื่อนๆ ในกลุ่มลอกรายงาน หรือการบ้านแล้วได้คะแนนดี เพื่อ ไม่ให้เสียเปรียบ นักศึกษาคิดจะ	2.60	1.05	น้อย
4. เมื่อรู้ว่าเพื่อนๆ ในกลุ่มนำรายงานของเพื่อนหรือรุ่นพี่มาส่งเป็นของ ตนเอง นักศึกษาคิดจะ	2.30	1.05	น้อย
การคล้อยตามสังคม			
5. เมื่อรู้ว่านักศึกษาคณอื่นๆ ชักชวนกันวางแผนที่จะทุจริตในการสอบ นักศึกษาคิดจะ	2.35	1.02	น้อย
6. เมื่อรู้ว่านักศึกษาคณอื่นๆ ทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีใดๆ ก็ตามแล้วได้ เกรดดี ถ้ามีโอกาส นักศึกษาคิดจะ	2.42	1.06	น้อย
7. เมื่อรู้ว่านักศึกษาคณอื่นๆ ลอกรายงาน หรือการบ้านแล้วได้คะแนนดี เพื่อ ไม่ให้เสียเปรียบ นักศึกษาคิดจะ	2.47	1.03	น้อย
8. เมื่อรู้ว่านักศึกษาคณอื่นๆ นำรายงานของเพื่อนหรือรุ่นพี่มาส่งเป็นของ ตนเอง นักศึกษาคิดจะ	2.27	1.04	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.41	0.11	น้อย

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรสถานการณ์ มีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เค
กระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.41$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความสามารถ
การเห็นคุณค่าในตนเอง			
1. ทำการบ้านในวิชาที่ยากด้วยตนเอง	3.26	0.90	ปานกลาง
2. ทำรายงานเสร็จตามกำหนด	3.80	0.87	มาก
3. ทำรายงานในวิชาที่ยาก	3.47	0.89	มาก
4. สอบผ่านเกณฑ์ในวิชาที่ยาก	3.20	0.95	ปานกลาง
5. อ่านหนังสือให้จบก่อนสอบ	3.22	1.06	ปานกลาง
แรงจูงใจในการเรียน			
1. ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่า จะทำคะแนนได้ดีจากการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษารู้สึก	3.85	0.86	มาก
2. ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่า จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนด นักศึกษารู้สึก	3.85	0.80	มาก
3. ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่า จะได้เกรดดีทุกวิชา นักศึกษารู้สึก	3.62	0.90	มาก
4. ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่า จะได้รับผลการเรียนที่ดีกว่าเพื่อนๆ นักศึกษารู้สึก	3.46	0.91	มาก
5. ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่า จะสอบเรียนต่อในสาขาวิชาที่ต้องการได้ นักศึกษารู้สึก	3.69	0.88	มาก
เฉลี่ยรวม	3.54	0.26	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านเจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับเจตคติ
1. การลอกแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ นักศึกษาคิดว่า			
ได้เปรียบ	2.87	1.07	ปานกลาง
มีประโยชน์	2.56	1.10	น้อย
ดี	2.43	1.05	น้อย
ชอบ	2.82	1.07	ปานกลาง
เห็นด้วย	2.66	1.00	น้อย
ฉลาด	2.36	1.06	น้อย
2. การไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงานเป็นสิ่งที่ นักศึกษาคิดว่า			
ได้เปรียบ	2.64	1.15	ปานกลาง
มีประโยชน์	2.28	1.05	น้อย
ดี	2.24	1.05	น้อย
ชอบ	2.43	1.08	น้อย
เห็นด้วย	2.35	1.05	น้อย
ฉลาด	2.28	1.08	น้อย
3. การทุจริตในการสอบเป็นสิ่งที่ นักศึกษาคิดว่า			
ได้เปรียบ	2.65	1.28	ปานกลาง
มีประโยชน์	2.23	1.07	น้อย
ดี	2.07	1.06	น้อย
ชอบ	2.35	1.11	น้อย
เห็นด้วย	2.20	1.09	น้อย
ฉลาด	2.14	1.08	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.42	0.23	น้อย

จากตารางที่ 7 พบว่า ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านเจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.42$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านการรับรู้
ความสามารถควบคุมพฤติกรรม

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับ การรับรู้
1. ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด เป็นวิธีที่ทำได้	2.34	0.66	มาก
2. นำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้เป็นวิธีที่ทำได้	1.72	0.70	ปานกลาง
3. ลอกรายงานเพื่อน /ให้เพื่อนลอกรายงาน เป็นวิธีที่ทำได้	2.03	0.72	ปานกลาง
4. เขียนรายงานแทนเพื่อน / ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน เป็นวิธีที่ทำได้	1.72	0.69	ปานกลาง
5. ดัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง เป็นวิธีที่ทำได้	1.82	0.70	ปานกลาง
6. นำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง เป็นวิธีที่ทำได้	1.63	0.70	น้อย
7. จดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้	1.73	0.75	ปานกลาง
8. จดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้	1.57	0.67	น้อย
9. จดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้	1.67	0.69	น้อย
10. ส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้	1.62	0.67	น้อย
11. แอบดูคำตอบของเพื่อนขณะสอบ เป็นวิธีที่ทำได้	1.80	0.68	ปานกลาง
12. ส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบ เป็นวิธีที่ทำได้	1.81	0.71	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	1.79	0.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านการรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรมมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เลวกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 1.79$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ความตั้งใจ
กระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความตั้งใจ
1. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด	2.28	0.65	ปานกลาง
2. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะนำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้	1.45	0.63	น้อย
3. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะลอกรายงานเพื่อน /ให้เพื่อนลอกรายงาน	1.85	0.69	ปานกลาง
4. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะเขียนรายงานแทนเพื่อน /ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน	1.54	0.65	น้อย
5. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะตัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง	1.66	0.68	น้อย
6. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะนำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง	1.40	0.62	น้อย
7. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	1.64	0.70	น้อย
8. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	1.44	0.64	น้อย
9. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ	1.51	0.65	น้อย
10. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบ	1.56	0.67	น้อย
11. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะแอบดูคำตอบของเพื่อนขณะสอบ	1.83	0.73	ปานกลาง
12. ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบ	1.83	0.74	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	1.67	0.25	น้อย

จากตารางที่ 9 พบว่า ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านความตั้งใจกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.67$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตารางที่ 10 พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	เพศ				<i>t</i>	P - values
	ชาย (n = 215)		หญิง (n = 336)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการลอกแบบฝึกหัด	2.66	0.89	2.76	0.66	1.456	0.146
2. ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน	2.00	0.97	1.80	0.81	2.456	0.014
3. ด้านการทุจริตในการสอบ	1.89	0.96	1.780	0.87	1.367	0.172
เฉลี่ยรวม	2.19	0.80	2.12	0.60	1.054	0.293

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 10 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา

พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทาง วิชาการ	คณะที่ศึกษาอยู่																	
	วิศวะฯ		วิทย์ฯ		สิ่งทอฯ		สถาปัตย์ฯ		คหกรรมฯ		ครุศาสตร์ฯ		สื่อสารฯ		ศิลป์ฯ		บริหารฯ	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านการลอกแบบฝึกหัด	2.67	0.85	2.55	0.71	2.78	0.63	2.75	0.75	2.59	0.67	2.77	0.85	2.73	0.58	2.75	0.90	2.91	0.77
2. ด้านความไม่ซื่อสัตย์ใน การทำรายงาน	1.95	0.99	1.71	0.68	1.73	0.83	1.99	0.90	1.83	0.73	2.48	0.96	1.54	0.67	1.91	0.94	1.74	0.83
3. ด้านการทุจริตในการสอบ	1.92	0.86	1.90	0.85	1.64	0.78	1.80	0.93	1.65	0.84	2.40	1.17	1.70	0.76	1.69	0.86	1.68	0.82
เฉลี่ยรวม	2.18	0.80	2.06	0.57	2.05	0.58	2.18	0.69	2.02	0.58	2.55	0.87	1.99	0.50	2.12	0.75	2.11	0.59

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวม นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ สูงที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.55 รองลงมาคือนักศึกษาคณะคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีคะแนนเฉลี่ย 2.18 ส่วนคณะที่นักศึกษามีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการน้อยกว่าคณะอื่นๆ ได้แก่ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีคะแนนเฉลี่ย 1.99

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำ
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะที่ศึกษา

พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ ทางวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P - values
1. ด้านการลอกแบบฝึกหัด	ระหว่างกลุ่ม	8	5.851	0.731	1.288	0.247
	ภายในกลุ่ม	553	313.900	0.568		
	รวม	561	319.751			
2. ด้านความไม่ซื่อสัตย์ใน การทำรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	8	35.548	4.444	6.188*	0.000
	ภายในกลุ่ม	553	397.105	0.718		
	รวม	561	432.653			
3. ด้านการทุจริตในการสอบ	ระหว่างกลุ่ม	8	29.275	3.659	4.689*	0.000
	ภายในกลุ่ม	553	431.522	0.780		
	รวม	561	460.796			
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	8	14.113	1.764	3.921*	0.000
	ภายในกลุ่ม	553	248.822	0.450		
	รวม	561	262.935			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามด้านพบว่า ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และด้านการทุจริตในการสอบ มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการลอกแบบฝึกหัดมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ดังตารางที่ 13 – 15

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษาอยู่	วิศวะฯ	วิทย์ฯ	สิ่งทอฯ	สถาปัตย์ฯ	คหกรรมฯ	ครุศาสตร์	สื่อสารฯ	ศิลปฯ	บริหารฯ	
	\bar{x}	2.18	2.06	2.05	2.18	2.02	2.55	1.99	2.12	2.11
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2.18	-	0.13	0.13	0.002	0.16	0.37*	0.19	0.07	0.07
คณะวิทยาศาสตร์ฯ	2.06	-	-	0.004	0.12	0.03	0.50*	0.06	0.06	0.06
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	2.05	-	-	-	0.13	0.03	0.50*	0.06	0.06	0.06
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	2.18	-	-	-	-	0.16	0.37*	0.19	0.06	0.07
คณะเทคโนโลยีคหกรรม	2.02	-	-	-	-	-	0.53*	0.03	0.09	0.09
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	2.55	-	-	-	-	-	-	0.56*	0.44*	0.44*
คณะเทคโนโลยีสื่อสารฯ	1.99	-	-	-	-	-	-	-	0.12	0.12
คณะศิลปศาสตร์	2.12	-	-	-	-	-	-	-	-	0.003
คณะบริหารธุรกิจ	2.11	-	-	-	-	-	-	-	-	-

. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในภาพรวมเป็นรายคู่ โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษาพบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

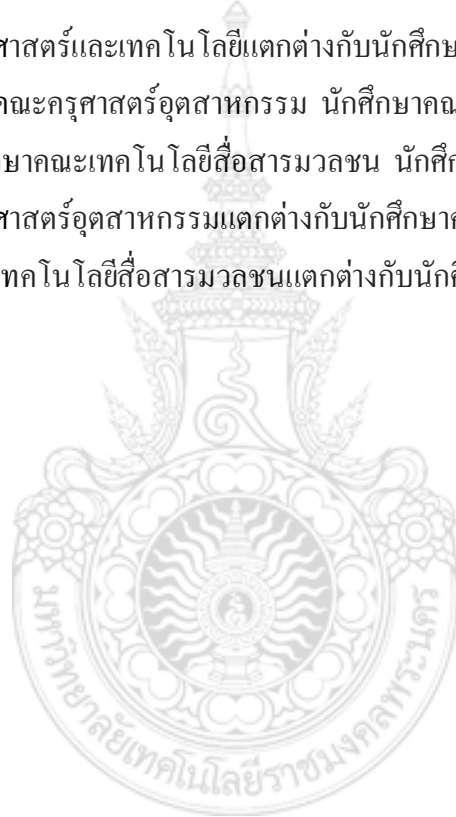
แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน นักศึกษาศิลปศาสตร์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษาอยู่	วิศวะ	วิทย์	สิ่งทอ	สถาปัตย์	คหกรรม	ครุศาสตร์	สื่อสาร	ศิลป์	บริหาร	
	\bar{x}	1.95	1.71	1.73	1.99	1.83	2.48	1.54	1.91	1.74
คณะวิศวกรรมศาสตร์	1.95	-	0.24	0.22	0.04	0.12	0.54*	0.04*	0.04	0.21
คณะวิทยาศาสตร์	1.71	-	-	0.02	0.28	0.12	0.77*	0.17	0.20	0.03
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ	1.73	-	-	-	0.26	0.10	0.76*	0.18	0.18	0.01
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	1.99	-	-	-	-	0.17	0.49*	0.45*	0.08	0.25
คณะเทคโนโลยีคหกรรม	1.83	-	-	-	-	-	0.66*	0.28	0.08	0.08
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	2.48	-	-	-	-	-	-	0.94*	0.58*	0.74*
คณะเทคโนโลยีสื่อสาร	1.54	-	-	-	-	-	-	-	0.36*	0.19
คณะศิลปศาสตร์	1.91	-	-	-	-	-	-	-	-	0.16
คณะบริหารธุรกิจ	1.74	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน เป็นรายคู่ โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะอุตสาหกรรม สิ่งทอและออกแบบแฟชั่นแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน นักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน นักศึกษาศิลปศาสตร์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนแตกต่างกับนักศึกษาศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการทุจริตในการสอบ เป็นรายกลุ่มด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษาอยู่	วิศวะฯ	วิทย์ฯ	สิ่งทอฯ	สถาปัตย์ฯ	คหกรรมฯ	ครุศาสตร์	สื่อสารฯ	ศิลปฯ	บริหารฯ	
	\bar{x}	1.92	1.90	1.64	1.80	1.65	2.40	1.70	1.69	1.68
คณะวิศวกรรมศาสตร์	1.92	-	0.02	0.28	0.12	0.27	0.48*	0.22	0.23	0.24
คณะวิทยาศาสตร์ฯ	1.90	-	-	0.26	0.10	0.25	0.50*	0.20	0.21	0.22
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	1.64	-	-	-	0.15	0.009	0.76*	0.06	0.05	0.04
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	1.80	-	-	-	-	0.15	0.60*	0.10	0.11	0.12
คณะเทคโนโลยีคหกรรม	1.65	-	-	-	-	-	0.75*	0.05	0.04	0.03
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	2.40	-	-	-	-	-	-	0.70*	0.71*	0.72*
คณะเทคโนโลยีสื่อสารฯ	1.70	-	-	-	-	-	-	-	0.01	0.02
คณะศิลปศาสตร์	1.69	-	-	-	-	-	-	-	-	0.008
คณะบริหารธุรกิจ	1.68	-	-	-	-	-	-	-	-	-

. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการทุจริตในการสอบ เป็นรายกลุ่ม โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยีแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นแตกต่างกับนักศึกษาคณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะ
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมแตกต่างกับนักศึกษาคณะ
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน นักศึกษาศิลปศาสตร์และนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม					
	ต่ำกว่า 2.00		2.00 – 2.99		3.00 ขึ้นไป	
	(n = 27)		(n = 331)		(n = 204)	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. ด้านการลอกแบบฝึกหัด	2.83	0.64	2.68	0.74	2.78	0.79
2. ด้านความไม่ซื่อสัตย์ใน การทำรายงาน	2.23	1.02	1.94	0.88	1.73	0.83
3. ด้านการทุจริตในการสอบ	2.24	1.08	1.84	0.91	1.73	0.85
เฉลี่ยรวม	2.44	0.75	2.16	0.69	2.08	0.66

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมพบว่านักศึกษาที่มีผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สูงที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.44 รองลงมาคือนักศึกษาที่มีผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม 2.00 -2.99 มีคะแนนเฉลี่ย 2.16 ส่วนนักศึกษาที่มีผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไปมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร น้อยกว่าช่วงอื่นๆ มีคะแนนเฉลี่ย 2.08

ตารางที่ 17 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำ
ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ ทางวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P - values
1. ด้านการลอกแบบฝึกหัด	ระหว่างกลุ่ม	2	1.457	0.729	1.280	0.279
	ภายในกลุ่ม	559	318.294	0.569		
	รวม	561	319.751			
2. ด้านความไม่ซื่อสัตย์ใน การทำรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.043	4.521	5.966*	0.003
	ภายในกลุ่ม	559	423.611	0.758		
	รวม	561	432.653			
3. ด้านการทุจริตในการสอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.508	3.254	4.004*	0.019
	ภายในกลุ่ม	559	454.289	0.813		
	รวม	561	460.796			
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.178	1.589	3.419*	0.033
	ภายในกลุ่ม	559	259.757	0.465		
	รวม	561	262.935			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามด้านพบว่า ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และด้านการทุจริตในการสอบ มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการลอกแบบฝึกหัดมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ดังตารางที่ 18 – 20

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวม เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ชั้นปี	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 ขึ้นไป
	(n = 27)	(n = 331)	(n = 204)
\bar{x}	2.44	2.16	2.08
ต่ำกว่า 2.00	2.44	-	0.28*
2.00 – 2.99	2.16	-	0.08
3.00 ขึ้นไป	2.08	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาพรวม เป็นรายคู่ โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษาเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และนักศึกษาที่มีผลการศึกษาเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ชั้นปี	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 ขึ้นไป
	(n = 27)	(n = 331)	(n = 204)
\bar{x}	2.23	1.94	1.73
ต่ำกว่า 2.00	2.23	-	0.50*
2.00 – 2.99	1.94	-	0.21*
3.00 ขึ้นไป	1.73	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน เป็นรายคู่ โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป และนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการทุจริตในการสอบ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ชั้นปี	ต่ำกว่า 2.00	2.00 – 2.99	3.00 ขึ้นไป
	(n = 27)	(n = 331)	(n = 204)
\bar{x}	2.24	1.84	1.73
ต่ำกว่า 2.00	2.24	-	0.40*
2.00 – 2.99	1.84	-	0.11
3.00 ขึ้นไป	1.73	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านการทุจริตในการสอบ เป็นรายคู่ โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

(n=562)

ตัวแปร	พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ	
	r	Sig(2-tailed)
ตัวแปรสถานการณ์	0.412*	0.000
ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล	-0.081	0.054
ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์	0.502*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วย Pearson Product Moment Correlation Coefficient พบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง 9 คณะ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยได้ใช้ การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามคณะที่นักศึกษาสังกัด และใช้เกณฑ์กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ(Yamane,1967) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 562 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) สถิติทดสอบที($t - test$) ค่าความแปรปรวนทางเดียว(One - Way ANOVA) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี Fisher's Least Significant Difference(LSD) และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for window ซึ่งมีแนวทางในการศึกษาค้นคว้าสรุปและเสนอแนะในการศึกษา ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 62.63 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 37.37

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 เป็นคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 10.14 เป็นนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 เป็นนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 เป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 11.74 เป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 11.21 เป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 11.03 เป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 และเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 36.30 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาลักษณะพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมและรายด้าน

ลักษณะพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 56.96 รองลงมาเคยกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการเฉลี่ย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.73 เคยกระทำเฉลี่ย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.08 เคยกระทำเฉลี่ย 4 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.92 และเคยกระทำเฉลี่ย 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.27

ความตั้งใจจะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการตามลักษณะพฤติกรรมที่ระบุไว้ 12 ข้อ พบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาส่วนใหญ่ คิดว่าเป็นไปได้ที่จะกระทำถ้ามีโอกาสมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ การลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัดคิดเป็นร้อยละ 38.97 นักศึกษาจะส่งสัญญาณต่อกันเพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบคิดเป็นร้อยละ 20.46 แอบดูคำตอบของเพื่อนในขณะที่สอบคิดเป็นร้อยละ 19.75 การลอกรายงานเพื่อน/ให้เพื่อนลอกรายงานคิดเป็นร้อยละ 17.62 และจะจดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบคิดเป็นร้อยละ 12.63 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการลอกแบบฝึกหัด ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่กระทำมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละ 38.97 นำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้ คิดเป็นร้อยละ 7.30

ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่กระทำมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การลอกรายงานเพื่อน/ให้เพื่อนลอกรายงาน คิดเป็นร้อยละ 17.62 การคัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 12.10 การเขียนรายงานแทนเพื่อน/ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน คิดเป็นร้อยละ 8.54 และการนำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 7.12

ด้านการทุจริตในการสอบ ลักษณะพฤติกรรมที่นักศึกษาส่วนใหญ่กระทำมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ นักศึกษาจะส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบคิดเป็นร้อยละ 20.46 แอบดูคำตอบของเพื่อนในขณะที่สอบคิดเป็นร้อยละ 19.75 จดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบคิดเป็นร้อยละ 12.63 นักศึกษาจะส่งกระดาษคำตอบ

ให้กันระหว่างการสอบคิดเป็นร้อยละ 10.32 จดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในการสอบคิดเป็นร้อยละ 8.54 และนักศึกษาจะจดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในการสอบคิดเป็นร้อยละ 7.83

ระดับของตัวแปรต่างๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า ตัวแปรสถานการณ์ ด้านการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนและการคล้อยตามสังคมมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในปานกลาง ด้านแรงจูงใจในการเรียนมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับมาก และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ด้านการรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรมมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความตั้งใจกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการและ ด้านเจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีผลต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

จำแนกตามตัวแปรเพศ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จำแนกตามคณะที่ศึกษา ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามด้านพบว่า ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และด้านการทุจริตในการสอบ มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการลอกแบบฝึกหัดมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า

ภาพรวม พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นรายคู่ โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษาพบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นแตกต่างกับ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม นักศึกษาคณะ

.05 ส่วนด้านการลอกแบบฝึกหัดมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ LSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่

ภาพรวม พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายคู่ โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายคู่ โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป และนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 มีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

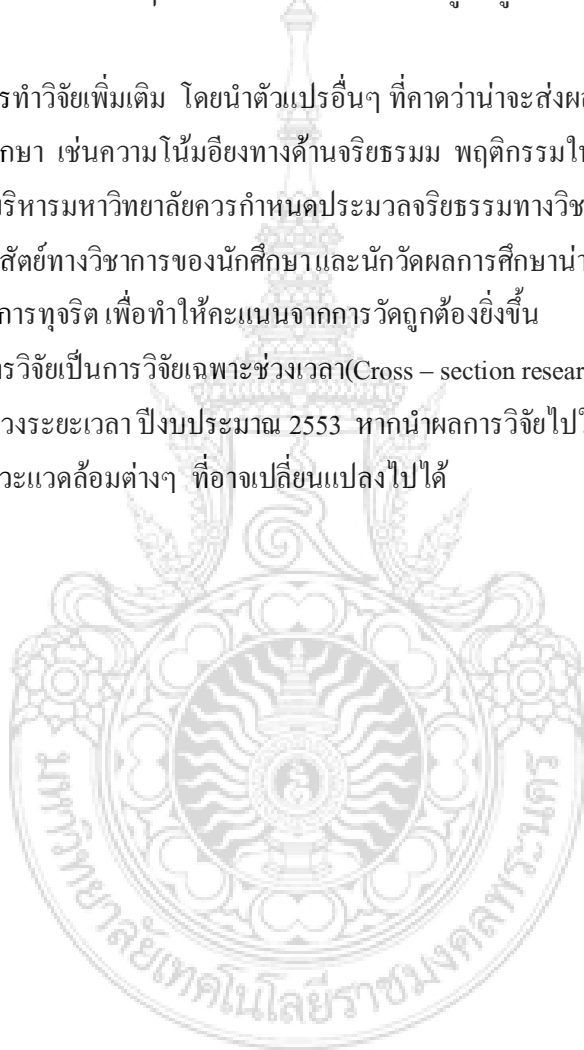
ด้านการทุจริตในการสอบ พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นรายคู่ โดยจำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า นักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จะมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เคยกระทำในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.99 และนักศึกษาที่มีผลการศึกษเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสถานการณ์ ตัวแปรจิตลักษณะเดิมของบุคคล ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ กับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วย Pearson Product Moment Correlation Coefficient พบว่า พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรสถานการณ์ และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการศึกษาโดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงในทุกมิติ เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อม เพราะการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางลบ เป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเป็นปัญหาทางด้านจริยธรรม ต้องอาศัยความเชื่อใจ ต้องใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมเพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. ควรทำวิจัยเพิ่มเติม โดยนำตัวแปรอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา เช่นความโน้มเอียงทางด้านจริยธรรม พฤติกรรมในอดีต เป็นต้น
3. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรกำหนดประมวลจริยธรรมทางวิชาการ เพื่อควบคุมพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษาและนักวัดผลการศึกษาน่าจะศึกษาวิธีการวัดความคลาดเคลื่อนจากการทุจริต เพื่อให้คะแนนจากการวัดถูกต้องยิ่งขึ้น
4. การวิจัยเป็นการวิจัยเฉพาะช่วงเวลา(Cross – section research) ผลการวิจัยนี้เป็นการศึกษาอยู่ในช่วงระยะเวลา ปีงบประมาณ 2553 หากนำผลการวิจัยไปใช้ในช่วงระยะเวลาอื่น ควรคำนึงถึงสภาวะแวดล้อมต่างๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปได้

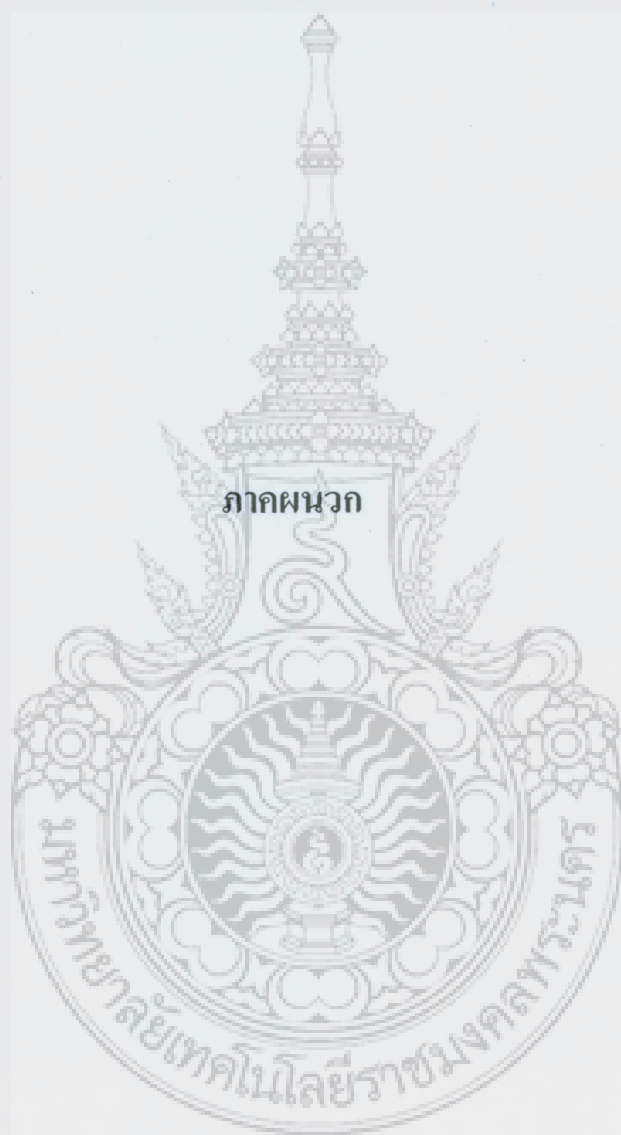

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์ปัญญา . (2546) . *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล* . พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- จิรวัดนา มั่นยืน และ รุ่งทิพย์ สมานรักษ์. (2546). *การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหลบหนีการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา*. รายงานการวิจัย ทุนอุดหนุนการวิจัยโครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนาาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- คัจเดือน พันธุมนาวิน.(2550). *รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม(Interactionism model) และแนวทางการตั้งสมมติฐานในการวิจัยสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ในประเทศไทย*.วารสารพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือน ตุลาคม 2550 หน้า 85 – 117.
- นลินี สุวรรณโชติ.(2549). *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*.วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มนัส บุญประกอบ และพรณี บุญประกอบ.(มปป). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานภายหลังเกษียณอายุ ของข้าราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 107, สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาดา กรเพชรปาณี. (2549). *ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย*. วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 4(1), 143 – 164. สืบค้นเมื่อ ธันวาคม, 24, 2551 จาก <http://www.edu.buu.ac.th/journal/>
- สุชาดา กรเพชรปาณี. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย*. วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 5(1), 97 – 113. สืบค้นเมื่อ ธันวาคม, 24, 2551 จาก <http://www.edu.buu.ac.th/journal/>
- Allport, G.W. 1966. *Trait revisited*. *American psychologist*, 21(1), 1-10
- Bandura, A.1977. *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, Inc.
- Bandura, A. 1986. *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Barrett, P.T., Petrides, K.V., Eysenck, B.G., & Eysenck, H.J. (1998). *The Eysenck personality questionnaire: An examination of the factorial similarity of P, E, N, and L across 34 countries*. *Personality and Individual Differences*, 25, 805-819.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเติมข้อความเกี่ยวกับตัวนักศึกษาตามความเป็นจริงลงในช่องที่กำหนดให้

1. เพศ ชาย หญิง
2. คณะ คณะวิศวกรรมศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
 คณะศิลปศาสตร์
 คณะบริหารธุรกิจ
 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
3. ชั้นปีที่ _____
4. คะแนนเฉลี่ยสะสม _____

ตอนที่ 2 ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

คำชี้แจง

ในปีการศึกษาที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน นักศึกษาเคยปฏิบัติพฤติกรรมต่อไปนี้บ่อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับจำนวนครั้งที่ตัวนักศึกษาเองปฏิบัติพฤติกรรมต่อไปนี้เพียงช่องเดียว

ที่	ข้อความ	จำนวนครั้งของการปฏิบัติ				
		4 ครั้งขึ้นไป	3 ครั้ง	2 ครั้ง	1 ครั้ง	ไม่เคย
	การลอกแบบฝึกหัด					
1	ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด					
2	นำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้					
	ความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน					
3	ลอกรายงานเพื่อน / ให้เพื่อนลอกรายงาน					
4	เขียนรายงานแทนเพื่อน / ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน					
5	ดัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่น ให้เป็นรายงานของตนเอง					
6	นำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง					
	การทุจริตในการสอบ					
7	จดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ					
8	จดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ					
9	จดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ					
10	ส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบ					
11	แอบดูคำตอบของเพื่อนขณะสอบ					
12	ส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบ					

ตอนที่ 3 ความตั้งใจกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

คำชี้แจง

- นักศึกษาพิจารณาว่ามีความเป็นไปได้ที่จะทำพฤติกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงช่องเดียว

ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เป็นไปได้ที่จะทำ	ไม่แน่ใจ	เป็นไปไม่ได้ที่จะทำ
1	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด			
2	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะนำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้			
3	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะลอกรายงานเพื่อน / ให้เพื่อนลอกรายงาน			
4	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะเขียนรายงานแทนเพื่อน / ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน			
5	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะดัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง			
6	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะนำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง			
7	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ			
8	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ			
9	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะจดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ			
10	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบ			
11	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะแอบดูคำตอบของเพื่อนขณะสอบ			
12	ถ้ามีโอกาส นักศึกษาจะส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบ			

ตอนที่ 4 การรับรู้ความสามารถควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาพิจารณาว่าพฤติกรรมต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย หรือยาก มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุดเพียงช่องเดียว

ที่	ข้อความ	ระดับความรู้สึก		
		ง่าย	ไม่แน่ใจ	ยาก
1	ลอกแบบฝึกหัดเพื่อน/ให้เพื่อนลอกแบบฝึกหัด เป็นวิธีที่ทำได้			
2	นำแบบฝึกหัดของเพื่อนมาลอก โดยที่เพื่อนไม่รู้เป็นวิธีที่ทำได้			
3	ลอกรายงานเพื่อน /ให้เพื่อนลอกรายงาน เป็นวิธีที่ทำได้			
4	เขียนรายงานแทนเพื่อน / ให้เพื่อนเขียนรายงานแทนตน เป็นวิธีที่ทำได้			
5	ดัดแปลงข้อความจากรายงานของผู้อื่นให้เป็นรายงานของตนเอง เป็นวิธีที่ทำได้			
6	นำรายงานของรุ่นพี่ หรือของเพื่อนที่เรียนมาก่อนแล้ว มาเป็นของตนเอง เป็นวิธีที่ทำได้			
7	จดบันทึก/นำเอกสารที่มีคำตอบเข้าไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้			
8	จดคำตอบบนร่างกายหรือเสื้อผ้า เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้			
9	จดคำตอบบนเครื่องเขียน เพื่อใช้ประโยชน์ในระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้			
10	ส่งกระดาษคำตอบให้กันระหว่างการสอบ เป็นวิธีที่ทำได้			
11	แอบดูคำตอบของเพื่อนขณะสอบ เป็นวิธีที่ทำได้			
12	ส่งสัญญาณต่อกัน เพื่อให้ได้คำตอบระหว่างสอบ เป็นวิธีที่ทำได้			

ตอนที่ 5 เจตคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาพิจารณาข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงช่องเดียว

ข้อ 1. การลอกแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่ นักศึกษาคิดว่า

ได้เปรียบ	: . : . : . : . : .	เสียเปรียบ
มีประโยชน์	: . : . : . : . : .	ไม่มีประโยชน์
ดี	: . : . : . : . : .	ไม่ดี
ชอบ	: . : . : . : . : .	ไม่ชอบ
เห็นด้วย	: . : . : . : . : .	ไม่เห็นด้วย
ฉลาด	: . : . : . : . : .	ไม่ฉลาด

ข้อ 2. การไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงานเป็นสิ่งที่ นักศึกษาคิดว่า

ได้เปรียบ	: . : . : . : . : .	เสียเปรียบ
มีประโยชน์	: . : . : . : . : .	ไม่มีประโยชน์
ดี	: . : . : . : . : .	ไม่ดี
ชอบ	: . : . : . : . : .	ไม่ชอบ
เห็นด้วย	: . : . : . : . : .	ไม่เห็นด้วย
ฉลาด	: . : . : . : . : .	ไม่ฉลาด

ข้อ 3. การทุจริตในการสอบเป็นสิ่งที่ นักศึกษาคิดว่า

ได้เปรียบ	: . : . : . : . : .	เสียเปรียบ
มีประโยชน์	: . : . : . : . : .	ไม่มีประโยชน์
ดี	: . : . : . : . : .	ไม่ดี
ชอบ	: . : . : . : . : .	ไม่ชอบ
เห็นด้วย	: . : . : . : . : .	ไม่เห็นด้วย
ฉลาด	: . : . : . : . : .	ไม่ฉลาด

ตอนที่ 6 การรับรู้ความสามารถของตน

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาพิจารณาข้อความ ซึ่งนักศึกษาเชื่อว่าตนเองสามารถทำกิจกรรมต่อไปนี้ได้บรรลุผลหรือไม่ มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงช่องเดียว

ที่	ข้อความ	สามารถทำได้				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	การเห็นคุณค่าในตนเอง					
1	ทำการบ้านในวิชาที่ยากด้วยตนเอง					
2	ทำรายงานเสร็จตามกำหนด					
3	ทำรายงานในวิชาที่ยาก					
4	สอบผ่านเกณฑ์ในวิชาที่ยาก					
5	อ่านหนังสือให้จบก่อนสอบ					
	แรงจูงใจในการเรียน					
6	ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่าจะทำคะแนนได้ดีจากการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษารู้สึก					
7	ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่าจะทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนด นักศึกษารู้สึก					
8	ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่าจะได้เกรดดีทุกวิชา นักศึกษารู้สึก					
9	ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่าจะได้รับผลการเรียนที่ดีกว่าเพื่อนๆ นักศึกษารู้สึก					
10	ถ้านักศึกษาคาดหวังกับตนเองว่าจะสอบเรียนต่อในสาขาวิชาที่ต้องการได้ นักศึกษารู้สึก					

ตอนที่ 7 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

คำชี้แจง

ให้นักศึกษาพิจารณาข้อความที่เป็นพฤติกรรมของเพื่อนในกลุ่ม หรือนักศึกษากลุ่มอื่นๆ เมื่อนักศึกษา
รับรู้แล้วอาจเป็นแรงจูงใจให้ทำตาม หรือไม่ทำตาม มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย แล้วทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงช่องเดียว

ที่	ข้อความ	ทำตาม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน</u> เพื่อนๆ ในกลุ่มชักชวนกันวางแผนที่จะทุจริตในการสอบ นักศึกษาคิดจะ					
2	เมื่อรู้ว่าเพื่อนๆ ในกลุ่ม ทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีใดๆ ก็ตามแล้วได้เกรดดี ถ้ามีโอกาส นักศึกษาคิดจะ					
3	เมื่อรู้ว่าเพื่อนๆ ในกลุ่มลอกรายงาน หรือ การบ้านแล้วได้คะแนนดี เพื่อให้ไม่ให้เสียเปรียบ นักศึกษาคิดจะ					
4	เมื่อรู้ว่าเพื่อนๆ ในกลุ่มนำรายงานของเพื่อนหรือ รุ่นพี่มาส่งเป็นของตนเอง นักศึกษาคิดจะ					
5	<u>การคล้อยตามสังคม</u> เมื่อรู้ว่านักศึกษาคคนอื่นๆ ชักชวนกันวางแผนที่จะทุจริตในการสอบ นักศึกษาคิดจะ					
6	เมื่อรู้ว่านักศึกษาคคนอื่นๆ ทุจริตในการสอบโดยใช้วิธีใดๆ ก็ตามแล้วได้เกรดดี ถ้ามีโอกาส นักศึกษาคิดจะ					
7	เมื่อรู้ว่านักศึกษาคคนอื่นๆ ลอกรายงาน หรือ การบ้านแล้วได้คะแนนดี เพื่อให้ไม่ให้เสียเปรียบ นักศึกษาคิดจะ					
8	เมื่อรู้ว่านักศึกษาคคนอื่นๆ นำรายงานของเพื่อน หรือรุ่นพี่มาส่งเป็นของตนเอง นักศึกษาคิดจะ					

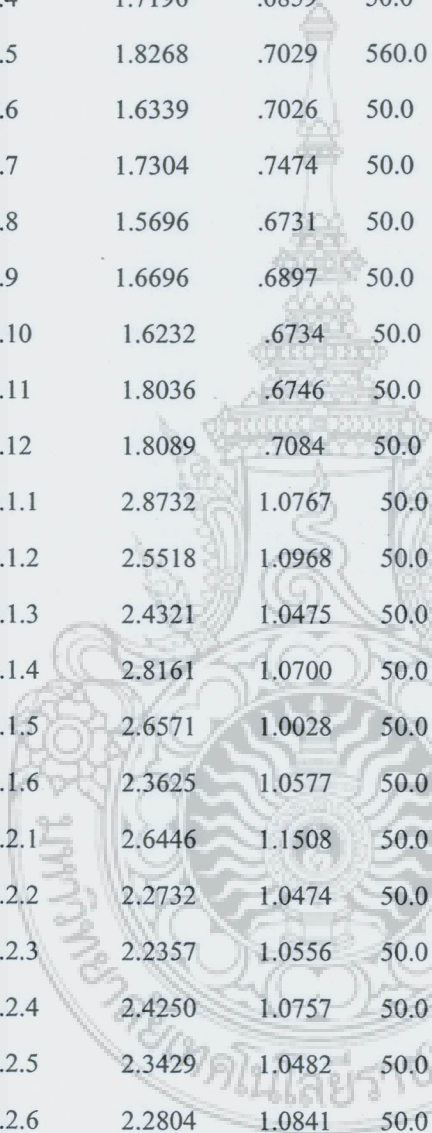
ภาคผนวก ข

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	V1.1.1	3.9696	1.2550	50.0
2.	V1.1.2	1.4839	1.0132	50.0
3.	V1.2.1	2.4125	1.4051	50.0
4.	V1.2.2	1.7250	1.1331	50.0
5.	V1.2.3	1.9518	1.1976	50.0
6.	V1.2.4	1.4321	.9261	50.0
7.	V1.3.1	1.7804	1.1675	50.0
8.	V1.3.2	1.4286	.9258	50.0
9.	V1.3.3	1.5768	1.0672	50.0
10.	V1.3.4	1.6625	1.1437	50.0
11.	V1.3.5	2.2143	1.3681	50.0
12.	V1.3.6	2.2929	1.4393	50.0
13.	V2.1	2.2839	.6468	50.0
14.	V2.2	1.4500	.6282	50.0
15.	V2.3	1.8464	.6960	50.0
16.	V2.4	1.5411	.6485	50.0
17.	V2.5	1.6571	.6848	50.0
18.	V2.6	1.3982	.6190	50.0
19.	V2.7	1.6339	.6975	50.0
20.	V2.8	1.4375	.6356	50.0
21.	V2.9	1.5036	.6497	50.0
22.	V2.10	1.5554	.6745	50.0
23.	V2.11	1.8268	.7353	50.0

24.	V2.12	1.8268	.7449	50.0
25.	V3.1	2.3411	.6632	50.0
26.	V3.2	1.7214	.7008	50.0
27.	V3.3	2.0286	.7172	50.0
28.	V3.4	1.7196	.6859	50.0
29.	V3.5	1.8268	.7029	560.0
30.	V3.6	1.6339	.7026	50.0
31.	V3.7	1.7304	.7474	50.0
32.	V3.8	1.5696	.6731	50.0
33.	V3.9	1.6696	.6897	50.0
34.	V3.10	1.6232	.6734	50.0
35.	V3.11	1.8036	.6746	50.0
36.	V3.12	1.8089	.7084	50.0
37.	V4.1.1	2.8732	1.0767	50.0
38.	V4.1.2	2.5518	1.0968	50.0
39.	V4.1.3	2.4321	1.0475	50.0
40.	V4.1.4	2.8161	1.0700	50.0
41.	V4.1.5	2.6571	1.0028	50.0
42.	V4.1.6	2.3625	1.0577	50.0
43.	V4.2.1	2.6446	1.1508	50.0
44.	V4.2.2	2.2732	1.0474	50.0
45.	V4.2.3	2.2357	1.0556	50.0
46.	V4.2.4	2.4250	1.0757	50.0
47.	V4.2.5	2.3429	1.0482	50.0
48.	V4.2.6	2.2804	1.0841	50.0
49.	V4.3.1	2.6607	1.2812	50.0
50.	V4.3.2	2.2375	1.0678	50.0
51.	V4.3.3	2.0750	1.0590	50.0
52.	V4.3.4	2.3464	1.1149	50.0
53.	V4.3.5	2.2036	1.0872	50.0

54.	V4.3.6	2.1375	1.0853	50.0
55.	V5.1.1	3.2625	.9036	50.0
56.	V5.1.2	3.8054	.8686	50.0
57.	V5.1.3	3.4714	.8908	50.0
58.	V5.1.4	3.1982	.9505	50.0
59.	V5.1.5	3.2196	1.0650	50.0
60.	V5.2.1	3.8464	.8635	50.0
61.	V5.2.2	3.8571	.7987	50.0
62.	V5.2.3	3.6179	.9014	50.0
63.	V5.2.4	3.4554	.9060	50.0
64.	V5.2.5	3.6929	.8823	50.0
65.	V6.1.1	2.3714	1.0504	50.0
66.	V6.1.2	2.4625	1.0301	50.0
67.	V6.1.3	2.6054	1.0547	50.0
68.	V6.1.4	2.3018	1.0548	50.0
69.	V6.2.1	2.3500	1.0198	50.0
70.	V6.2.2	2.4232	1.0639	50.0
71.	V6.2.3	2.4768	1.0288	50.0
72.	V6.2.4	2.2750	1.0426	50.0

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0 N of Items = 72 Alpha = .9341

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 50 คน จำนวนข้อคำถาม 72 ข้อ

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.9341

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวนฤดี สมินทร์ปรีชา
ชื่อ – นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Narudee Smithpreecha
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3240600337840
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาคณิตศาสตร์และสถิติ
4. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ
1381 ถนนพิบูลสงคราม เขตบางซื่อ กทม. 10800
โทร 0-2913-2424 ต่อ 113 โทรสาร 0-2913-2424 ต่อ 105
E-mail totolhin@hotmail.com มือถือ 08-1485-6560
5. ประวัติการศึกษา
การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอกคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถิติประยุกต์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ สถิติ
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย –

